

HET VISSERIJBLAD

38e JAAR — NR. 25 — VRIJDAG 23 JUNI 1972 — VERSCHIJNT WEKELIJKS — PRIJS: 20 FR.

CASINO-KURSAAL OOSTENDE

NIGHT-CLUB « LA CHAMPAGNE »

Zaterdag 24 en zondag 25 juni van 22 uur af :
MERINO COSTA Y SU ORQUESTA
Piano : Franz André
Als attractie : **RENEE GILBERT**

AMBASSADEURSZAAL

Maandag 26 juni te 21 uur :
BRITISH BALL
met THELMA CONNOR en MERINO COSTA Y SU ORQUESTA
Verkiezing van « **MISS BRITISH BALL** »
Inkom : 40 fr. — Consumpties : 20 fr. (dienst inbegrepen)

CONFERENTIEZAAL

Tot 17 september :
« **CHINA-EXPO** »
Missies van Scheut
Van 10 tot 13 uur en van 15 tot 19 uur

RESTAURANT « LE PERIGORD »

« het trefpunt van de fijne Franse keuken
in het hart van de koningin der badsteden... »
LUNCH : 300 fr. — DINER : 340 fr. (dienst en BTW inbegrepen)
Uitgelezen wijnsorten
Plaatsbespreking gewenst — OPEN GANS HET JAAR

NOORDZEEFESTIVAL 1972

AUDITORIUM - 21 uur

Zaterdag 1 juli : Toneel - K.V.S.
« **VARKENS** » van John Arden.
Met JAN REUSSENS - ANN PETERSEN -
CHRIS LOMME - VIK MOEREMANS - e.a.
150 - 125 - 100 fr.

Dinsdag 4 juli : DE MUZIEKKAPEL VAN DE BELGISCHE
ZEEMACHT
o.l.v. Kmdt. Guy DUIJCK
50 fr.

ZATERDAG 8 JULI : **GILBERT BECAUD**
begeleid door
GILBERT SIGRIST EN ZIJN ORKEST
1ste deel :
« **EMIL DIMITROV SHOW** » - Bulgarije
B.R.T. Productie.
350 - 300 - 250 - 200 fr.

Lokatie : Casino-Kursaal, alle dagen van 10 tot 13 uur
en van 16 tot 19 uur.
Voor alle inlichtingen : Telefoon : (059) 751.11
(1714W—5236N—7222V)

**REDERS,
LEEST UW
VAKBLAD**

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

H. Baelskaai 40, OOSTENDE
— Tel. 767.07 —

— 0 —

HET KOUDSTE

HET BEST BEWERKBAAR

(6080V)

REDERS en
VISSERS,
voor uw

**SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING**

wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 811.01

Beroepsvereniging

Zeebrugge

HAND IN HAND

140 F.

Nylon Netwerk

140 F.

(6681V)

het visserijblad

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 750 FR. — 6MAANDEN 375 FR. — 3 MAANDEN 225 FR. — BUITENLAND 800 FR.— HOLLAND 58 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL 777.13/777.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

0.309 'J. Van Maerlant,, test visaanvoer in kisten

MET BETERE KWALITEIT NAAR HOGER RENDEMENT

„Het staat vast dat wij op het vlak van de modernisatie een flinke achterstand hebben op de meeste van onze buurlanden. Dit is dan weer niet de schuld van het privé-initiatief; deze doet meer dan hen vaak mogelijk is. Het is echter eenmaal zo dat onze visserij op het nationaal economisch vlak van heel weinig belang is. Dit resulteert dan uiteraard in een mindere belangstelling van onze bevoegde instanties met het gevolg dat de ter beschikking gestelde kredieten zeer miniem zijn. Hierdoor komt onze visserij in een zeer ongunstige konkurrenciële positie te staan t.o.v. onze buurlanden. M.a.w. het is voor vele van onze reders een vechten tegen de dood...”.

Dit waren de woorden van Luc Decreton van de rederij „Decrecal” pvba die sedert 1965 de stalen konventionele treiler 0.303 „J. Van Maerlant” in bedrijf heeft.

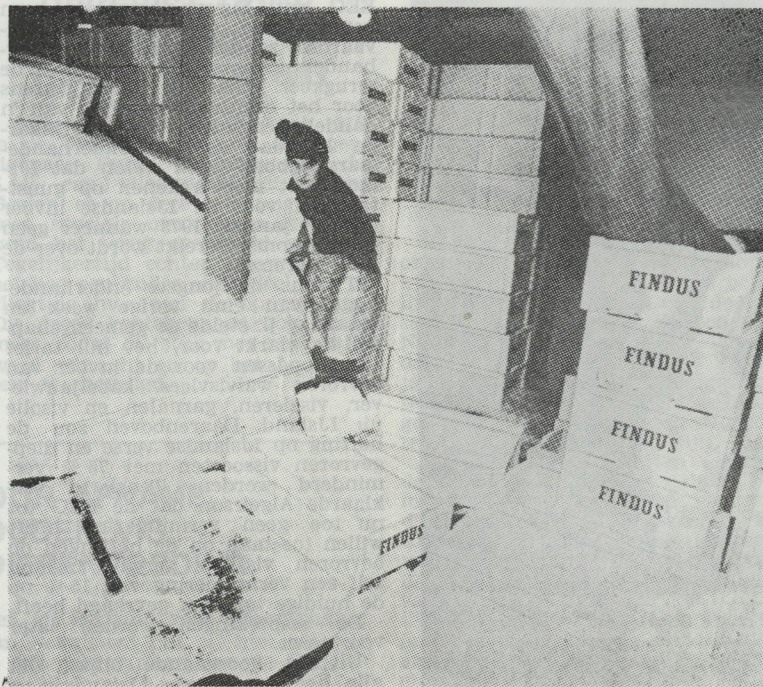

In hoeverre wij wel een achterstand hebben opgelopen t.o.v. onze buurlanden deed Luc Decreton uit de doeken door enkele vergelijkingspunten aan te halen met o.m. Nederland, Duitsland, Frankrijk, Engeland en de Scandinavische landen. En laten wij het eerlijk toegeven; wij komen er eerder beschamend uit. Alle verhoudingen in acht genomen.

ZOEKEN NAAR EEN OPLOSSING

De toenemende konkurrentie die vanwege de vreemde visserijstaten wordt ondervonden noopt het visserijbedrijf tot het zoeken van een oplossing. En volgens onze zegsman dient deze in de eerste plaats gezocht te worden in een verbetering van de aangevoerde kwaliteit. Enkel dit kan volgens Luc Decreton een aanloop zijn tot betere tijden van het Belgisch visserijbedrijf.

En in één en dezelfde adem vernoemt hij ook de rationalisatie van de arbeid aan boord. Dit stelt evenwel een groter probleem als men rekening houdt met het bemanningsprobleem, dat weliswaar enige

Het stuwen van de kisten in de visruimen is van uitzonderlijk belang.

Alle nuttige ruimte dient gebruikt te worden.

EERSTE VERKOOP OP 11 JULI

Deze eerste proefneming is vanzelfsprekend van uitzonderlijk belang voor onze visserij. Vooral dan voor wat betreft de vishandel. Wij menen er dan ook goed aan te doen nu reeds de aandacht van laatstvernoemde sektor te vestigen op dinsdag 11 juli, dag waarop, zonder onvoorziene omstandigheden de « J. Van Maerlant » een eerste vangst in kisten in de Oostendse vismijn moet verkopen. Het mag inderdaad niet zijn dat een dergelijk lovenswaardig initiatief niet de verdienste belangstelling geniet.

verbetering onderging maar nog steeds een flink opstakel betekent.

Er dient gestreefd naar een snelle behandeling van de vangsten, vertrekkende van aan boord tot bij

(Vervolg blz. 2)

(Vervolg van blz. 1)

de konsument. Luc. Decretion haalt hierbij het voorbeeld van Frankrijk aan. Drie uur na het lossen van de kisten vis te Boulogne staan ze reeds in de Parijse hallen.

NOORSE KONTAKTEN

Het was op de jongste internationale Visserijbeurs dat Luc. Decretion de eerste kontakten legde met de Noorse firma Stromberg uit Oslo. Deze firma, die gespecialiseerd is in de fabricage van plastic viskisten, geniet over gans West-Europa een enorme faam. De onderhandelingen hebben uiteindelijk geleid tot een overeenkomst. De O.309 «J Van Maerlant» zal in de

VEEL MEDEWERKING

Luc. Decretion was vol lof over de medewerking die hij ontving vanwege de diverse instanties die direkt met de proeven verbonden zijn. Dit zijn o.m. de Kommissie voor Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek, het Rijksstation voor de Zeevisserij en de Oostendse vismijndirektie. Al deze instanties zetten onvoorwaardelijk hun deuren wagenwijd open voor medewerking.

komende maanden een drietal proefondervindelijke reizen doen met de Stromberg-plastiek kisten. Een eerste verkoop is voorzien voor dinsdag 11 juli.

VOORDELEN KUNNEN (ZEER) GROOT ZIJN

Het was de heer Thissen van de firma Stromberg die ons de voordelen van deze plastiek kisten uit de doeken deed. In de eerste plaats dient de reder over te gaan tot 'n verbouwing van het bestaande visruim dat vooralsnog was ingericht voor het traditionele stuwprocédé.

De stutten blijven bestaan; enkel dienen enkele schotten te worden weggenomen. Twee schotten blijven bestaan voor de bunkering van het ijs. En precies bij dit ijs is een eerste winstpunt gelegen want men wist ons te vertellen dat men met name een derde tot een vierde minder ijs per reis dient op te slaan. Hierdoor wordt de amortisatie van de aankoop reeds gekompenseerd.

De helft van het aantal kisten wordt aan één zijde van het visruim opgestapeld; de andere helft wordt op het dek gestuwd.

Aan dek gebeurt de sortering per vissoort, waarop de vangst via een goot naar het uiteinde van het visruim wordt overgebracht. Daar wordt de vangst in kisten geborgen en afgeijsd. Uit ervaring in landen waar bedoelde kisten in gebruik zijn

is gebleken dat er nog 2% aan gewicht wordt gewonnen daar waar bij het gewone stuwprocédé een gewichtsverlies van 3% wordt genoteerd. Een ander voorbeeld van hoger rendement is gelegen in het feit dat men uit bvb 400 manden gul slechts een honderdtal manden shelfcod puurt. Met de kisten houdt men er daarentegen 400 manden shelfcod aan over.

Uit dit alles blijkt dat de verwachtingen groot zijn. Vooral dan op het vlak van kwaliteitsverbetering die daadwerkelijk werd bewezen in IJsland, Noorwegen, Groenland. Uit deze verhoogde kwaliteit sproot in al die landen meteen ook een hogere opbrengst.

En de kostprijs voor een dergelijke installatie is helemaal niet duur. De verbouwwerken van het visruim zijn zeer beperkt als men rekening houdt met de duurzaamheid van de kisten. De amortisatie van deze aanschaf wordt anderzijds ruimschoots gekompenseerd door de mindere behoefte aan ijs.

VERDERE PROEVEN

Luc. Decretion vertelde ons verder nog dat tijdens de proefondervindelijke reizen een Noorse schipper-reder, die een ruime ervaring heeft met de bedoelde kisten, alle nodige inlichtingen zal verstrekken aan de bemanning van de «J. Van Maerlant», o.m. voor wat betreft het maximum aanwenden van de nuttige ruimte in de visruimen.

Anderzijds zullen ook enkele wetenschappelijke proeven worden doorgevoerd. Aldus zal per dag een hoeveelheid vis gemerkt worden aan boord van de «J. Van Maerlant». Eenzelfde behandeling zal gedaan worden op een andere treiler die het traditionele stuwprocédé huldigt. Aan de hand van de opgedane bevindingen zal men dan tot bepaalde vaststellingen kunnen komen in verband met de kwaliteit, gewichtsverlies, enz...

NAAR EEN BILATERAAL AKKOORD INZAKE DE IJSLANDSE VISSERIJZONES ?

De voornaamste onderhandelaar van IJsland, Thorhalldur Asgeirson heeft maandag verklaard dat IJsland niet wil onderhandelen met de EEG als een geheel over de kwestie van de uitbreiding van de visserijzones tot 50 mijl. Wel is IJsland genegen bilaterale overeenkomsten af te sluiten met België, de Bondsrepubliek en Groot-Brittannië, de drie landen die de meeste belangen te verdedigen hebben.

Tegenover de pers verklaarde Asgeirson te Brussel na een bespreking met onderhandelaars van de EEG, dat Europa bereid is «een bevredigende oplossing» te aanvaarden zonder daarbij als onderhandelingsvoorwaarde te stellen de terugkeer naar de 12-mijlsgrens voor het eventueel afsluiten van 'n handelsovereenkomst. Wel verklaarde hij dat de EEG-onderhandelaars hebben laten weten dat IJsland niet moet rekenen op gunsttarieven voor de IJslandse invoer tegen 1 januari 1973 wanneer geen overeenkomst bereikt wordt over de visserijgrenzen.

Tijdens de jongste onderhandelingen van eind vorige week en maandag jl. stelde de gemeenschappelijke markt voor, het nul tarief toe te passen voor de invoer van bevroren walvisvlees, kabeljauwlever, viseieren, garnalen en visolie uit IJsland. Daarenboven zou de heffing op IJslandse verse en diepgevroren vissoorten met 75% verminderd worden. Tenslotte verklaarde Asgeirson dat de EEG tot nu toe geen vermindering heeft willen toestaan op de heffingen op bevroren visfilets terwijl IJsland zelf een vermindering van 15% op de huidige tarieven gevraagd heeft.

De besprekingen worden later voortgezet.

Uit het voorgaande blijkt, dat alle hoop voor onze IJsland vissers nog niet verloren is.

Volgens bepaalde bronnen zouden tegen eind juli de overeenkomsten met de betrokken landen afgesloten worden.

Toch schijnt het vreemd dat IJsland terzake geen besprekingen wil voeren met de EEG maar wel bilaterale akkoorden wil afsluiten met de betrokken landen daar waar van diezelfde EEG gunsttarieven worden gevraagd met betrekking tot de uitvoer van IJslandse vis naar de EEG-lidstaten. Dat daarbij allerlei middelen worden aangewend, is een vaststelling die we reeds hebben kunnen doen ter gelegenheid van de verklaringen van een IJslandse regeringsambtenaar, afgelegd tijdens het televisie-interview, enige weken geleden uitgezonden.

We denken hier ondermeer aan de dreiging om de IJslandse buitenlandse handel volledig op de Oostbloklanden af te stemmen.

Nu blijkt dat IJsland slechts aan 3 landen concessies wenst te doen, daar waar dit land zou gaan lopen met de voordelen die hen door de Zes, en later door de Tien zullen geboden worden.

Misschien ligt hierin de vrees verscholen dat ook de andere landen die tot op heden geen IJslandvisserij hadden, deze visserij zouden gaan beoefenen.

In elk geval heeft de Rederscentrale op het Departement van Buitenlandse zaken aangedrongen, in het licht van de nieuwe gegevens, het belooft nieuwe onderhoud met een delegatie van de Rederscentrale zo spoedig mogelijk te laten doorgaan.

BESCHIKBARE VISSERS

Sedert een paar weken publiceren wij de lijst van de beschikbare vissers te Oostende en te Nieuwpoort.

Wij vernemen echter dat publicatie daarvan om administratieve en andere redenen niet meer mogelijk is, zodat in elk geval voor wat Oostende betreft de beschikbare vissers kunnen worden nagegaan in de inkomhall van de Rederscen-

Nog een beeld van het stapelen der kisten. Een Noorse schipper-reder zal de proefondervindelijke reizen meemaken, en de bemanning de nodige voorlichting verstrekken.

Onderzoeksraad voor de Zeevaart

UITSpraak AANVARING O.127
MET MATADI PALM

Er zijn geen redenen voorhanden om aan te nemen dat schipper GOUTSMIT Henri imbreuk zou gepleegd hebben op de verplichting mede naar het best vermogen te manoeuvreren om de aanvaring te vermijden indien het risico van aanvaring bestaat.

De MATADI PALM was een niet vissend vaartuig. De O.127 was aan het vissen en voerde de reglementaire visserijlichten. Niet vissende vaartuigen moeten rutim en bijtijds uit de weg blijven van vissende schepen, tenzij zij niet manoeuvreerbaar zijn.

De oorzaak van de aanvaring ligt uitsluitelijk aan een foutieve navigatie van de MATADI PALM en er zijn geen beroepsfouten ten laste van schipper GOUTSMIT.

De Raad, rechtdoende tegensprekelijk, behoordt de Heer Rijkskommissaris in zijn éénsluitend advies, zegt voor recht dat er geen aanleiding is een tuchtstraf op te leggen en stelt de kosten van het onderzoek ten laste van de staat.

VERGAAN VAN DE Z.482
OP 19 NOVEMBER 1971

Deze zaak was in voortzetting met het getuigenverhoor van motorist Verbeek. Getuige zegt niets abnormaals te hebben kunnen vaststellen inzake stabiliteit van het vaartuig. Het vistuig was gesjord en alles waterdicht gemaakt.

Net voor het schip een eerste grondzee kreeg was de schroef uitgeschakeld en draaide de motor langzaam. Het schip lag dwars op de zee toen het een grondzee kreeg en helde ongeveer 45° over naar bakboord. Na een tweede grondzee lag het vaartuig plat op het water met de masten horizontaal. Na de eerste grondzee werd de schroef afgetrokken, zonder resultaat. Toen men de schroef terug wilde inschakelen ging het niet meer. Volgens de getuige was het de zwaarste storm die hij aan boord van dat schip meemaakte.

De zaak zal worden voortgezet op een latere datum.

MOTORDEFEKT Z.421

De Rijkskommissaris meent dat het eerste verslag van de feiten door de schipper, die tevens drager is van een brevet van motorist, te beknopt is. Na een tweede verslag kwamen zaken aan het licht die een onderzoek in deze zaak nodig maakten. Men had aan boord van de Z.421 herhaaldelijk af te rekenen met een slecht werkende motor waardoor zelfs verschillende visreizen moesten onderbroken wor-

den. Zo ook deze die aanleiding gaf tot het uitvallen van de motor waardoor de Z.421 moest worden opgesleept naar de Oostendse haven. Er was nochtans juist voor de afvaart een nazicht gedaan van de motor door een mechanicien en een elektricien van een herstellbedrijf. De schipper heeft, na herhaaldelijke controle van temperatuur en druk van water en olie, de motor stilgelegd toen hij een rookontwikkeling in de machinekamer bemerkte. Deze zaak werd eveneens op latere datum voortgezet.

NEGEREN VAN
FLIKKERLICHTEN DOOR
DE Z.418

In verband met deze overtreding van art. 8 van het K.B. van 31 mei '68 betreffende het eerbiedigen van waarschuwingsseinen in de Oostendse haven meent de Rijkskommissaris op grond van overwegingen van nationaal en internationaal zeevaartrecht een straf te moeten vragen voor schipper CA-TOOR van de Z.418.

Volgens een bepaling in de Berichten aan Zeevarenden zijn de oranje flikkerlichten in de Oostendse haven bijzondere seinen die opleggen dat de havengeul door alle scheepvaart moet worden vrijgehouden om de staatspakketboten niet te hinderen in het manoeuvreren voor en binnen de havenhoofden.

Schipper Cattoor heeft geen aandacht geschonken aan deze seinen en is toch de haven binnengevaren. Hierdoor heeft de pakketboot een vertragsmanoeuvre moeten uitvoeren.

De Rijkskommissaris laat het over aan de wijsheid van de raad om hierin uitspraak te doen. Dit op een later vast te stellen datum.

Vliegtuigvleugel OPGEVIST DOOR ZEEBRUGS VISSERSVAARTUIG

Tijdens de visserij op vak 213 in de Noordzee, haalde schipper-eigenaar Frans Vantorre, van de Z.445, een vliegtuigvleugel boven. Gezien er op deze vliegtuigvleugel geen speciale merktekens stonden, werd het terug overboord gegooid. Tegelijkertijd echter kwam in het net nog een ander onderdeel van 'n vliegtuig mee aan de oppervlakte. Dit droeg kentekens en ook nummers, zodat dit stuk mee naar huis werd gebracht en op het Loodswezen overhandigd.

PRIJSVRAAG VOOR AFNAME VAN OPGEHOUDEN VIS BESTEMD VOOR DIERENVOEDING

De kandidaat-afnemers voor opgehouden vis bestemd voor dierenvoeding in binnen- of buitenland worden ervan verwittigd dat zij hun offertes voor het derde trimester van 1972 op het sekretariaat van de Rederscentrale, H. Baelskaai 25 Oostende, kunnen indienen tot donderdag 29 juni 1972 te 17 uur.

De nodige formulieren en inlichtingen kunnen op het sekretariaat van de Rederscentrale worden bekomen.

HET BESTUUR.

INWIJDING NIEUW GEDEELTE VAN DE VISMIJN TE NIEUWPOORT

Voor eender wie met gezond doorzicht is het duidelijk dat, indien de huidige welvaart van onze kust gesproten is uit de zeevisserij en het toerisme, ook de toekomst en de groeiende welstand van ons gebied in die twee nijverheden is gelegen.

Om de visserij te Nieuwpoort aldus verder op te voeren, werd onder impuls van oud-burgemeester Gheeraert Fl., in 1970 begonnen met de verdere uitbouw van de stedelijke vismijn.

Vrijdag jl. werd dit kompleks, in aanwezigheid van tal van personaliteiten uit de wereld van de visserij officieel ingewijd.

Vooraf greep op het stadhuis 'n korte receptie plaats waarbij het stadsbestuur volgende personen mocht verwelkomen: kolonel Bergmans van de Militaire Basis van Lombardsijde, de volksvertegenwoordigers Dries Claeys en Vansteenkiste, arrondissementskommissaris Dezitter; Directeur Michielssen, vertegenwoordiger Min. Landbouw en Visserij, enz...

In zijn welkomwoord bracht burgemeester Mommerency hulde aan zijn voorganger en aan het Kabinet van Openbare Werken, welke de opvattingen en ideeën van Nieuwpoort, op zulke lofwaardige wijze, gestalte en uitvoering hebben gegeven.

De h. Kabinetschef, Inspekteur-Generaal Jo Demoen, vertegenwoordiger van de Min. van Openbare Werken, schetste in het kort de moeilijkheden welke Nieuwpoort heeft ondervonden om te komen tot

de verwezenlijking van het projekt. Het was slechts dank zij de koppigheid van oud-burgemeester Gheeraert dat uiteindelijk een staats-subsidie van 60 t.h. werd verleend voor het geheel der werken.

In de stedelijke vismijn zelf werd nadien een ereplakot onthuld; terwijl door E.H. Corneillie, aalmoezenier van de vissers de nieuwe installaties werden ingewijd.

In een toespraak van Eerste Schepen W. Gheeraert belichtte deze vervolgens de noden van de Nieuwpoortse visserij. De vismijn, in 1953 in gebruik genomen, werd alras te klein, gevolge de uitbreiding van de lokale vissersvloot. Waar enige jaren geleden het verkoopcijfer 20 miljoen frank bereikte, steeg dit cijfer in 1971 reeds tot 57.000.000 fr. De huidige uitbreiding, ja, de verduubeling van de mijn was zeker onmisbaar.

Verwacht wordt, aldus Schepen Gheeraert, dat dank zij de verduubeling van de vismijn, de aangroei van het aantal groothandelaars die over stapelplaatsen zullen kunnen beschikken, en de nieuwe kaalmuur voor onze vissersvloot — welke eveneens in uitvoering is — de lokale reders en vissers voortaan zullen willen hun aanvoer en verkoop doen in eigen haven. Hierdoor zullen zij uiteindelijk hun eigen belangen, net als deze van de Nieuwpoortse gemeenschap, dienen. Vorig jaar immers werd door Nieuwpoortse vaartuigen, voor ongeveer 60 miljoen fr verkocht in andere havens.

WILLEKEURIGE OPSLAG VAN DE HUUR VAN DE TOESTELLEN AAN BOORD VAN DE VISSERSVAARTUIGEN

Aan de redactie,

Ik vind het tijd dat de reders ook eens hun stem laten horen kwestie van de willekeurige bepaling van de huurgelden van de toestellen aan boord van de schepen. Nu reeds zijn de maandgelden zodanig hoog gesteld, dat na enkele jaren de toestellen volledig afbetaald zijn, terwijl in diezelfde huurgelden eveneens de onderhoudskosten afzonderlijk betaald zijn.

De huurgelden bevatten een gedeelte om het toestel te delgen, namelijk 50% en het overige voor onderhoud en herstellingskosten. De totale huurgelden zijn aan de indexverhoging gekoppeld. Hier is het nu dat er volgens mij een onrechtvaardigheid zit.

Dat het gedeelte bestemd voor de onderhouds- en herstellingskosten aan de index gekoppeld is, is nog aannemelijk. De loonkosten en de wisselstukken zijn ook onderhevig aan indexschommelingen. Dat echter de indexverhoging eveneens toegepast wordt op het gedeelte dat dient voor de delging van het to-

stel is zeker niet rechtvaardig. Indedaad is het toestel geplaatst op zijn waarde van jaren terug en wordt gedelgd op deze waarde. Dit toestel kost de maatschappij niets meer. De aankoopssom die ze destijds betaald hebben verhoogt niet met de latere indexverhogingen. Trouwens wanneer men na een zekere periode of na beëindiging van het kontrakt nieuwe toestellen plaatst die op dit ogenblik duurder zijn, dan wordt dit in het nieuw huurkontrakt berekend. Maar vanaf dit ogenblik mag het gedeelte bestemd voor de delging van het toestel dan ook niet meer verhoogd of aangepast worden. Op deze manier worden de reders onrechtvaardig behandeld om geen zwaarder woord te gebruiken. Ik hoop dat rekening zal gehouden worden van mijn opmerking en dat al de reders tegen deze onrechtvaardigheid zullen protesteren.

Een reder

(naam en adres op de redaktie bekend.)

Rouw in de visserij

ECHTPAAR MARCEL VLIETINCK OMGEKOMEN IN VERKEERSONGEVAL

In de nacht van dinsdag op woensdag, omstreeks een uur na middernacht, heeft zich op de Koninklijke baan ter hoogte van Nieuwmunster tussen De Haan en Wenduine een vreselijk verkeersongeval voorgedaan. De balans is bijzonder zwaar. Drie personen werden op slag gedood: in vierde werd in zeer kritieke toestand overgebracht naar een Brugs ziekenhuis alwaar voor zijn leven wordt gevreesd. Drie overige mensen werden met zware doch niet dodelijke verwondingen ongenomen in het Fabiola-Ziekenhuis te Blankenberge.

In de vooravond had de 34-jarige Marcel Vlietinck, die pas enkele weken een eigen vissersvaartuig had aangekocht, een bezoek gebracht aan zijn broeder Jean Vlie-

Marcel Vlietinck

Godelieve Vantorre

tinck te Oostende. Hij was vergezeld van zijn echtgenote, eveneens 34-jarige Godelieve Vantorre. In de door Vlietinck bestuurde wagen bevonden zich verder nog Henri Couwijzer en echtgenote Zoë Lammeire (zijn oom en tante) en het echtpaar William Degroote - Rita Couwijzer. William Degroote is een van de bemanningsleden van het door Vlietinck Marcel uitgebaat vissersvaartuig. Omstreeks middernacht reed laatstvernoemde nog even naar de Oostendse vismijn alwaar hij even zijn neef Alfred Vlietinck, wiens vaartuig woensdag moest verkopen ging groeten. Hierop werd de terugreis naar Heist genomen.

Gekomen op het grondgebied Nieuwmunster zag Vlietinck plots een tegenligger komen die uiteraard op de verkeerde baan zat. Hoe het verder precies is verlopen is voornamelijk niet duidelijk. De tegenliggende wagen bestuurd door de Britse Thorpe uit Londen reed frontaal in op het voertuig van Vlietinck.

Het resultaat was vreselijk. De Britse evenals Marcel Vlietinck en zijn vrouw die vooraan in de wagen zat, werden op slag gedood. Zijn oom Henri Couwijzer werd in hachelijke toestand overgebracht naar een Brugs ziekenhuis. De drie overige inzittenden werden met minder ernstige verwondingen ongenomen in het Fabiola-Ziekenhuis te Blankenberge.

Het echtpaar Vlietinck-Vantorre laat twee kinderen na; met name de 11-jarige Jacky en de 8-jarige Christèle.

EEN ZOVEELSTE LES

Hoe de Britse Thorpe precies op het verkeerde baanvak is terecht gekomen zal wel voor een groot deel te wijten zijn aan onachtszaamheid. Toch moet het ons uit de pen dat dergelijke feiten, met name het nemen van een verkeerde (eenrichtings-) baan, zich vroeger reeds herhaalde malen heeft voorgedaan.

Waarbij wij ons thans de vraag stellen of ook het Ministerie van Verkeerswezen niet gedeeltelijk schuld draagt? Het is immers een algemeen bekend feit dat de wegbewijzering in België zeer te wensen overlaat. Men hoeft maar de desbetreffende vakpers te raadplegen om werkelijk gekonfronteerd te worden met dit probleem. Meer zelfs aan onze kust zou vanwege de bevoegde diensten een nog grotere aandacht dienen besteed te worden gezien in het toeristisch seizoen het verkeer ettelijke keren verdubbelt.

Wij gaan hier niet beweren dat de wegbewijzering op de plaats van het onheil in gebreke is; het ligt geenszins in onze bedoeling hier het proces te maken van de omstandigheden ter plaatse. Wij doen enkel een vaststelling die voor het ganse Belgische grondgebied telt en waarop toch wel door allerlei instanties de aandacht werd gevestigd. Ondanks de loffelijke pogingen die gedaan werden tijdens de jongste tijden om de toestand te saneren komen wij nog altijd een oorlog ten achter t.o.v. van onze buurstaten.

Helaas vielen hier weeral drie slachtoffers en werden twee kinderen van hun vader en moeder beroofd. Dit stemt toch even tot (diep) nadenken.

ONS ROUWBEKLAG

Een dodelijk verkeersongeval is altijd bijzonder pijnlijk. Nog veel erger is het echter als men en wij verkeren in dit geval, de slachtoffers van zeer nabij hebben gekend. Marcel Vlietinck was immers een zeer goede bekende. Een jongen die, naar het voorbeeld van zijn vader Eugène, bezig was een goed bestaan op te bouwen als reder. Voor enkele weken nog was hij bijzonder fier met de aankoop van de trailer Z452 "Rembrandt". Met Marcel als "baas naast God" op de brug maakte het vaartuig twee belovende reizen. Alles was aanwezig om hem, samen met zijn zorgzame echtgenote en twee kinderen, gelukkig te maken. Tot dit fataal moment...

Aan zijn familie en deze van zijn echtgenote biedt ons blad zijn oprecht rouwbeklag aan. De plechtige lijkdienst zal plaatsgrijpen op zaterdag, 24 juni te 10 uur in de St. Antoniuskerk te Heist.

NOTARIS DE GHELDERE ONGESTELD

Notaris Jan de Gheldere, voorzitter van de provinciale Raad en ereburgemeester van Heist, werd vorige week in de kliniek Ter Linden te Knokke opgenomen wegens een plotse ongesteldheid. Op het ogenblik van het perse gaan, is zijn toestand verbeterd. De ganse Visserijgemeenschap en ons blad wenst de knappe voorzitter van de provincieraad, ereburgemeester en notaris een spoedig herstel.

BREVETTEN, DIPLOMA'S en VERGUNNINGEN

In uitvoering van artikel 40 van het koninklijk besluit van 21 mei 1958 worden de data der examens tot verkrijgen van de brevetten en diploma's in de koopvaardij, de zeevisserij en de pleziervaart vastgesteld als volgt:

Zeevaartschool, Oostende:

Op 3 juli 1972:

- examen van aspirant officier ter kustvaart;
- examen van eerste luitenant ter kustvaart;
- examen van kapitein ter kustvaart;
- examen van yachtnavigator;
- examen van yachtsman.

OPNIEUW VISSER VEROORDEELD

Wegens onverantwoorde afwezigheid toen het vaartuig moest vertrekken, werd matroos Van de Veen D. veroordeeld tot een strafrechtelijke boete van 1.500 frank te verhogen met de kosten + bovendien tot het betalen van een schadevergoeding van 15.705 frank te verhogen met de kosten en intresten aan de benadeelde reder, wiens schip door dit niet goed te praten optreden, een dag aan de wal is moeten blijven liggen.

Wij moeten echter gelukkig vaststellen dat sedert de Rederscentrale zich met deze aangelegenheid bezighoudt, zich steeds minder en minder dergelijke gevallen voordoen.

Gelukkig ook ziet de rechtbank de ernst van deze zaken in en worden strenge straffen uitgesproken.

Hopen wij dat hiermede deze plaag van vóór enkele jaren definitief uitgeroeid wordt.

VERKOOPREGELING TE NIEUWPOORT

Door het in gebruik nemen van het nieuwe gedeelte van de stedelijke vismijn te Nieuwpoort, zullen volgende schikkingen getroffen worden. De vaartuigen zullen aanleggen om te verkopen aan de andere zijde van de vismijn (ter hoogte van de burelen) vanaf de eerste verkoopbeurt en zo verder in nieuwe gedeelte of verder.

De vismijndirectie verzoekt de betrokken reders in die zin te willen afmeren en dat men er tevens een (goede) gewoonte zou van maken het achterste meertouw door de achtergalg aan te houden.

GEWIJZIGDE VERKOOPSUREN IN NIEUWOORTSE VISMIJN

Vanaf 1 juli a.s. en dit tot 31 augustus 1972 (zomerperiode) zal de visverkoop in de Nieuwpoortse vismijn aanvragen te 7u.30 i.p.v. te 8 uur. Op de zaterdagen, en dit voor dezelfde periode als hierboven, wordt enkel vis verkocht te 8 uur. De garnaalverkoop blijft normaal verder aanvragen te 14 uur.

De handelaars worden verzocht hiermede rekening te houden.

★ Te koop gevraagd: Een VISSERSVAARTUIG minder dan 10 jaar oud, lengte 36 m., dieselmotor 8 à 1200 pk van het type M.A.N.-Deutz. Schrijven bureel blad 7221V.

REDERS

LEEST UW

VAKBLAD

Het Nederlandse haringonderzoek

Ter gelegenheid van de 25ste jaargang van het Voorlichtingsblad voor de Nederlandse Visserij, een uitgave van het Ministerie van Landbouw en Visserij, verscheen een bijzonder fraai jubileumnummer waarin talrijke vooraanstaanden uit de Nederlandse visserijwereld interessante bijdragen publiceerden.

Het hoeft trouwens gezegd dat dit maandblad steeds belangwekkende artikels publiceert van de hand van funktionarissen en wetenschapsmensen uit Nederland, waardoor dit tijdschrift ten behoeve van de Nederlandse vissers tot een goed voorlichtingsblad is uitgegroeid, en dit ontbreekt wel bij ons. Vooral van de kant van het wetenschappelijk onderzoek ontvangen wij weinig of geen voorlichting en de resultaten van de opzoekingen kunnen niet doorstromen tot hen die ze moeten kennen en voor wie het tenslotte toch gedaan wordt: reders en vissers.

Het is daarom wenselijk dat dit laatste en belangrijk stadium van het wetenschappelijk onderzoek, namelijk de voorlichting eens opnieuw ernstig wordt aangepakt.

Het volstaat inderdaad niet dat enkel de leden kilo's bedrukt papier toegezonden krijgen met wetenschappelijk opgestelde verslagen en methodes, dewelke overigens slechts door enkelen worden gelezen, en die ook niet vatbaar zijn voor publikatie omdat de gewone mens wie het eigenlijk aangaat, dergelijke taal niet verstaat, tenzij iemand de tijd er voor over heeft om dergelijke taal te ontcijferen en samen te vatten in een voor iedereen begrijpelijke vorm.

Terugkomend nu op het jubileumnummer van „Visserij”, dachten wij, nu de haring en de maatjes weer in de belangstelling staan, een leerrijke bijdrage over het Nederlandse haringonderzoek van de hand van Drs. K. POSTUMA van het Rijksinstituut voor Visserijonderzoek te IJmuiden, over te nemen.

HET NEDERLANDSE HARINGONDERZOEK IN DE PERIODE 1946 - 1971

Vóór de tweede wereldoorlog werd het Nederlandse zeevisserijonderzoek uitgevoerd door één bioloog daarin bijgestaan door één technisch assistent.

Deze onderzoeker werd geacht het beleid van de minister van Landbouw en Visserij in zaken de zeevisserij betreffende zinvol te ondersteunen. Hij moest daarbij van advies dienen in de garnalen-, platvis-, rondvis- en haringvisserij, voorwaar een veelomvattende taak.

Door de oprichting van de Permanente Kommissie voor de Overbevising van de Noordzee te Londen in 1946, later vervangen door de Noord-Oost-Atlantische Visserij Kommissie, een organisatie met behulp waarvan internationaal afspraken kunnen worden gemaakt betreffende de wijze waarop de visserij in het Noord-Oost-Atlantische gebied dient te worden uitgeoefend, werd de noodzaak van een goede wetenschappelijke begeleiding, als steun voor de beleidsbeslissingen aan de onderhandelingstafel, sterk gevoeld en als zodanig ondertekend.

Hierdoor kreeg het Nederlandse visserijonderzoek tijdens de periode van reorganisatie en concentratie in de naoorlogse periode een stevige impuls. Het zeevisserijonderzoek onderging een belangrijke uitbouw door aanstelling van twee biologen, één voor het platvis- en één voor het rondvisonderzoek, waaraan drie assistenten werden toegevoegd.

Hierdoor werd een meer fundamentele aanpak van het onderzoek mogelijk. Het eerste Nederlandse visserijonderzoeksvaartuig de Antoine van Leeuwenhoek kwam in 1949 in de vaart.

Het heeft echter tot 1954 geduurd voordat voor het eerst een Nederlandse visserijbioloog werd aangesteld met als opdracht de biologie van de haring te onderzoeken; in 1956 volgde de aanstelling van een tweede haringbioloog. De situatie in de Noordzee visserij vóór de tweede Wereldoorlog is de oorzaak geweest van de zo opmerkelijk late aanstelling van haringbiologen. In de Noordzee had men in die jaren, door een zeer intensieve trawlvisserij, namelijk te kampen met duidelijke overbevissing van schelvis, kabeljauw en schol. Analooq daaraan verwachtte men in de visserijontwikkeling na de tweede wereldoorlog vooral moeilijkheden bij de platvis- en rondvisvisserij. De haring, zo meende men, kon niet worden overbevist en men behoefde zich derhalve op dit punt geen zorgen te maken.

Het gevolg hiervan is geweest dat het visserijonderzoek in de periode na de tweede wereldoorlog zich in eerste instantie op schol en rondvis heeft gericht.

Het was dr. B. Havinga, die als eerste op de jaarvergadering van de Internationale Raad voor het Onderzoek der Zee in 1949 te Edinburgh gehouden, waarschuwde voor een dreigende overbevissing van de Noordzeeharing bij een verdere opvoering van de visserijintensiteit op deze vis. Bij de 'Permanente Kommissie' stond, in die eerste jaren na de oorlog de haring niet op de lijst van de beschermde vissoorten en formeel gesproken was het daardoor niet mogelijk om bij deze kommissie haringvraagstukken voor bespreking ter tafel te brengen.

In deze situatie is bij het in 1963 van kracht worden van de heden opgezette Noord-Oost-Atlantische Visserij Kommissie, verandering gekomen.

Hierdoor werd het mogelijk om ook haringvraagstukken in deze kommissie te bespreken en maatregelen te beramen om de haringstand tegen overbevissing te beschermen.

Ondanks het feit dat drs. J. J. Zijlstra pas officieel in 1954 als haringbioloog aangesteld startte dr. G. P. Baerends reeds vlak na afloop van de tweede wereldoorlog het Nederlandse haringonderzoek. In de periode 1944-1947 was dr. G. P. Baerends als bioloog verbonden aan het Rijksinstituut voor Visserijonderzoek als opvolger van dr. J. J. Tesch. Hij hield zich aanvankelijk als zodanig vooral bezig met een theoretisch beraden van de overbevissingsproblematiek en hij signaleerde daarbij voor Nederland de noodzaak voor een fundamenteel gericht haringonderzoek.

Na in 1947 het Rijksinstituut verlaten te hebben om aan de Groninger Universiteit een hoogleraarschap te aanvaarden, bleef hij aanvankelijk met behulp van studenten in de biologie het visserijonderzoek voortzetten, zich daarbij concentrerend op de haring.

HET RASSENONDERZOEK

In het haringonderzoek heeft van begin af aan de identiteit van de haringpopulaties in het centrum van de belangstelling gestaan. Namen van in het visserijonderzoek legendarische figuren als Heincke, Lissner, Schnakenbeck, Le Gall, Hjort, Johansson, Einarsson, Wood en Hodgson zijn aan dit zgn. rassenonderzoek verbonden. Met hun werk hebben zij aangetoond dat men in de wateren van West Europa de soort *Clupea harengus* (L) in drie rassen kan onderverdelen nl.: de Atlanto-Scandische Haring, de Bank-haring en de Kust-haring.

De Atlanto-Scandische haring treft men aan in de wateren tussen Noorwegen en IJsland. Deze haring is lange tijd de basis geweest van een grote voorjaarsvisserij voor de kust van zuid-west Noorwegen.

De Bank-haring komt in de Noordzee voor en heeft zijn belangrijkste paaijgebieden in de buurt van de Doggersbank, waar voornamelijk in de nazomer wordt gepaaid.

De Kust-haring is een kleine in het voorjaar in de brakke estuariën van het Kontinent paaijende haring. De voormalige Zuiderzeeharing behoorde tot deze groep.

Over de onderverdeling in drie hoofdgroepen van de haring waren de onderzoekers het vrij snel eens. Groot wetenschappelijk gekrakeel ontstond echter toen men trachtte de Bankharing in zgn. onderrassen te verdelen, elk met de daarbij behorende specifieke rassenmerken. Het meningsverschil begon toen men haringen afkomstig van verschillende plaatsen in de Noordzee met elkaar ging vergelijken en daarbij tot de ontdekking kwam dat er grote verschillen bestonden in de leeftijdsopbouw en de zgn. raskenmerken van deze haringpopulaties.

Tal van theorieën werden opgebouwd om het ontstaan en de handhaving van deze verschillen tussen de diverse populaties te verklaren.

Teoretisch gezien bijzonder belangrijk was de oplossing van de vraag of de zgn. paaijpopulaties, zoals bijvoorbeeld de Whitby-haring, Doggersbank-haring, Sandette-haring, Kanaal-haring, inderdaad erfelijk (genetisch) zelfstandige eenheden vormen, waarvan de vertegenwoordigers zich gedurende de paaijperiode niet vermengen en dus niet kruisen met vertegenwoordigers van andere paaijpopulaties.

De oplossing van deze vraag was daarom zo belangrijk omdat alleen van waarlijk genetisch gescheiden populaties met voldoende zekerheid de jaarlijks geleden mortaliteit (totale verliezen) kan worden bepaald.

Bij de aanzet in het haringonderzoek in de jaren 1947-1954 is het onderzoek daarom bewust in de richting van het rassenonderzoek gestuurd met als doel de oplossing te zoeken voor het boven gestelde probleem: het aantonen van het bestaan van genetisch gescheiden paaijpopulaties bij de in de Noordzee voorkomende haring.

De ontwikkeling van dit onderzoek, dat hier te lande onder leiding stond van drs. J. J. Zijlstra, werd in hoge mate bevorderd door het in gebruik nemen van het als zodanig gebouwde visserij-laboratorium te IJmuiden (1955), waarin het gehele Nederlandse visserijonderzoek werd samengebracht. Het werd toen namelijk pas goed mogelijk een passend bemonsteringsprogramma van de door de Nederlandse vloot gevangen en aangevoerde haring op te zetten. De reeds nu klassiek geworden bemonstering 'kuitzieke' haring afkomstig van de Whitby gronden, de Doggersbank, de Sandette en het Kanaal, stak op dat moment van wal en bleef voor de eerstvolgende tien jaren en zeer belangrijk gedeelte van de aandacht van het haringonderzoek opeisen.

Met het materiaal verzameld in de jaren 1954-1965 kon worden aangetoond dat er inderdaad vaste verschillen bestaan tussen de diverse paaijpopulaties in de Noordzee, gekoppeld aan de tijd van het paaien en aan de omstandigheden waaronder de larven worden geboren en later opgroeien respectievelijk op de paaiplaatsen en in de diverse kinderkamers langs de kusten van West-Europa.

De zgn. 'homing'-theorie van Zijlstra (1963), waarin gesteld wordt dat de haring jaarlijks terugkeert naar zijn geboortegrond om te paaien, kon aannemelijk worden gemaakt dankzij het in het bovengenoemde pro-

(Vervolg blz. 6)

(Vervolg van blz. 5)

gramma verzamelde materiaal. Op grond van deze resultaten mocht het wetenschappelijk verantwoord geacht worden, door middel van jaarlijks uitgevoerde dichtheidsbepalingen van de diverse paai-populaties op hun paagronden, de jaarlijkse mortaliteiten te berekenen. Op deze wijze kon jaarlijks de invloed van de visserij op de grootte van het haringbestand worden gemeten.

Het berekenen van de jaarlijkse verliezen door de verschillende paai-populaties geleden zou overigens niet mogelijk geweest zijn zonder een goede statistiek waarmee de vangsten en de aangewende visserij-inspanning op de juiste wijze naar tijd en plaats worden geregistreerd. Het bijhouden van de burgerlijke stand van de door de Nederlandse visserij in de Noordzee beviste haringpopulaties, is mogelijk geworden door combinatie van statische gegevens met de uitkomsten van het jaarlijks uitgevoerd bemonsteringsprogramma.

Bij het bepalen van de dichtheid van de diverse haringpopulaties is men steeds uitgegaan van de vangst per eenheid van visserijintensiteit, van een standaardtrawler met een motorvermogen van 500 P.K.

Door de voortdurende veranderingen en verbeteringen van opsporings-apparatuur en de vismetodes neemt de efficiëntie van zo'n standaard-schip voortdurend toe. Dit betekent dat men in feite van het ene jaar op het andere een te hoge schatting maakt van de talrijkheid van de haring en tegelijkertijd een onderschatting van de jaarlijks geleden totale verliezen. Het is bijzonder moeilijk om voor de snelle evolutie in efficiëntie van de schepen de juiste korrektiefactoren te vinden.

LARVEONDERZOEK

Om de moeilijkheden, veroorzaakt door de geleidelijke veranderingen in de efficiëntie van de vissersschepen zo goed mogelijk op te vangen was het noodzakelijk de grootte van de haringpaai-populaties ook onafhankelijk van de vangresultaten van de visserij te kunnen meten.

De bepaling van de omvang van de larvenproductie van de diverse paai-populaties, welke immers via de eiproduktie-kapaciteit gekoppeld moet zijn aan de grootte van de populatie, leverde daarvoor een uitstekende mogelijkheid.

Reeds vóór de oorlog bij het Duitse en Britse haringonderzoek had het larvenonderzoek zich een vaste plaats verworven naast het rassenonderzoek.

De lokalisatie van de voornaamste haringpaaiplaatsen in de Noordzee en het Kanaal en het bepalen van de wegen waarlangs haringlarven afkomstig van de verschillende paaiplaatsen zich naar hun kinderkamers langs de kontinentale kusten van de zuid-oostelijke Noordzee begaven was hiervan het voornaamste resultaat.

op grond van reeds vóór de oorlog verricht onderzoek tonode Bückmann (1950) aan dat de kustwateren van Nederland, Duitsland en Denemarken zeer belangrijk waren als kinderkamer voor de haringlarven afkomstig van de paaiplaatsen in zowel de centrale-, en zuidelijke Noordzee als in het Kanaal.

Na de tweede wereldoorlog is dit onderzoek met verbeterde methoden voortgezet. Het onderzoek kreeg een meer kwantitatief karakter waardoor men er in slagde de produktie aan haringlarven op verschillende paaiplaatsen te meten.

Het Nederlandse haringonderzoek, dat in 1956 de beschikking over een nieuw onderzoekingsvaartuig de Willem Beukelsz n later in 1958 over de Tridens, kreeg, heeft zich sedert 1958 intensief bezig gehouden met het verzamelen van kwantitatieve gegevens betreffende de larvenproductie op de paaiplaatsen in de centrale en zuidelijke Noordzee alsook in het Kanaal.

Door de uitgestrektheid van het te onderzoeken gebied, vanaf de Shetlands tot aan de Seinemonding, was het noodzakelijk dit onderzoek internationaal te coördineren. Dat maakte het mogelijk door gezamenlijke inspanningen iedere paaiplaats in de Noordzee gedurende de periode van het uitkomen van de larven driemaal te bemonsteren.

Grootte schattingen van de diverse paai-populaties, waaruit de Noordzee haringstand is opgebouwd, op basis van de larvenproducties zijn nu voorhanden voor de periode 1955-1971 en voor sommige paaiplaatsen zelfs reeds vanaf 1947.

De dramatische inzinkingen in talrijkheid van de verschillende haringpopulaties in de Noordzee afgelezen uit de vangstgegevens van de visserij, welke gepaard gingen met een duidelijke verhoging van de jaarlijkse verliezen (mortaliteit), worden door de parallel daaraan verloopende dalingen in de larven-productie op vrijwel alle paaiplaatsen over de gehele Noordzee bevestigd. Zoals te verwachten viel zijn de dalingen in de larvenproductie waargenomen echter duidelijk scherper dan de dalingen van de grootte van de haringstand gemeten volgens de vangsten per-eenheid-van-tijd van het zogenaamde standaard-schip.

HET ONDERZOEK VAN JONGE HARING

Het haringonderzoek, dat in de eerste jaren na de oorlog een typisch nationaal karakter had, begon in de loop van de jaren, gestimuleerd door de snel verslechterende toestand van de haringvisserij in de Noordzee steeds sterker internationaal gericht te worden. Vele onderzoeksprogramma's werden binnen het kader van de Internationale Raad voor het Onderzoek der Zee internationaal gecoördineerd. De samenwerking op het gebied van de haring-larven-survey's is hiervan een goed voorbeeld. Een ander voorbeeld van internationaal gecoördineerd onderzoek is het jonge haring-survey dat jaarlijks in de maand februari door een vloot

van acht onderzoekings-schepen in de Noordzee wordt uitgevoerd.

Het Nederlandse onderzoek heeft dit programma in belangrijke mate gestimuleerd en speelt bij de coördinatie en verslaglegging een leidinggevende rol.

Door de toegenomen mortaliteit zijn de overlevingskansen van de haring in de Noordzee dusdanig klein geworden dat het succes van de visserij op volwassen haring in scherpe tegenstelling tot vroeger vrijwel volledig afhankelijk van de talrijkheid van de drie en vier jaar oude haringen (de haring wordt op zijn derde jaar volwassen).

Voor het tijdig opstellen van een vangstverwachting is het dus noodzakelijk te kunnen beschikken over een schatting van de totale hoeveelheid één en twee jaar oude haring aanwezig in de Noordzee. Door middel van het jonge haring survey tracht men in de Noordzee een zo juist mogelijke indruk te krijgen van de verspreiding en de talrijkheid van deze één en twee jaar oude haring.

Sinds kort wordt deze schatting van het 'recruitment' (het in de vangst komen van een nieuwe haringjaarklasse) gebruikt door een speciale werkgroep in de Internationale Raad bij de raming van de vangstgrootte van de Noordzeeharing berekend voor verschillende niveau's van de totale jaarlijkse mortaliteit van de eerstkomend vijf jaren.

Gezien de grote variaties van jaar tot jaar, is het recruitment een uitermate belangrijk gegeven aan de hand waarvan in de toekomst de hoogte van het jaarlijkse toegestane vangstkquotum wellicht geheel bepaald zal worden.

HET ONDERZOEK NAAR DE REGULATIE VAN HET

RECRUITMENT

Uit het voorgaande is gebleken dat de grootte van het recruitment van de haringstand in haar huidige slechte staat van uitermate groot belang is voor de haringvisserij.

In de loop van de jaren 1947-1971 is de haringstand in de Noordzee onder invloed van de zeer hoge mortaliteit niet alleen in talrijkheid afgenomen maar tevens in gemiddelde leeftijd gedaald. Dit betekende onvermijdelijk ook een daling van de totale eiproduktiekapaciteit en men vroeg zich terecht af of door deze ontwikkeling de voortplanting, en daarmee het recruitment, van de haringstand in de Noordzee geen gevaar liep.

Nederlands onderzoek heeft aangetoond dat bij enkele haringpopulaties, met name bij de Kanaalharing, een significant verband tussen de eiproduktiekapaciteit en het daarvan afhankelijke recruitment kan worden aangetoond.

Verder bleek bij dit onderzoek een verband aangetoond te kunnen worden tussen het recruitment en natuurlijke factoren waaronder de watertemperatuur op de paaiplaatsen en in de kinderkamers.

Hoewel dit onderzoek nog niet is afgesloten ziet het er naar uit dat het recruitment van de Noordzeeharingstand zowel afhankelijk is van natuurlijke factoren als van de totale omvang van de eiproduktie. Jaarlijkse schommelingen in het succes van de voortplanting, veroorzaakt door de natuurlijke factoren zijn waarschijnlijk zo groot dat zij het bestaande directe verband tussen de grootte van de haringstand en het daarvan afhankende recruitment moeilijk zichtbaar maken.

HET HARINGONDERZOEK IN DE TOEKOMST

In het voorgaande is in grote trekken beschreven hoe het Nederlands haringonderzoek zich na 1945 heeft ontwikkeld. In de eerste jaren werd de aandacht voornamelijk gekoncentreerd op het rassenonderzoek. Tegelijkertijd werd het bemonsteringsprogramma zo ingericht dat men aan de hand van de jaarlijkse leeftijdsamenstelling van de vangst per-tijds-eenheid-per-eenheid-van visserijinspanning de dagvangsten van het standaard-schip de jaarlijkse mortaliteit van de belangrijkste paai-populaties kon bepalen.

In de loop van de jaren veranderde het onderzoek, dat eerst volledig nationaal was gericht, onder invloed van de verslechterende situatie van de haringstand in de Noordzee en het kreeg een meer internationaal karakter.

Oorspronkelijk nationale programma's werden internationaal gecoördineerd, zoals de larven- en de jonge haring survey's. Deze internationale samenwerking werd gestimuleerd door het oprichten van de Noordzeeharing Werkgroep van de Internationale Raad die, op verzoek van de Noord-Oost-Atlantische Visserij Commissie, moest rapporteren over de oorzaken van de slechte toestand van de haringstand in de Noordzee. De Noord-Oost-Atlantische Visserij Commissie verwachtte bovendien dat de werkgroep belast met het vervaardigen van dit rapport tevens wegen zou aangeven waarlangs men uit de impasse zou kunnen geraken. De uiteindelijke konklusies van de werkgroep, na vele vergaderingen en evenzovele rapporten, was dat de Noordzeeharing leed aan een ernstige overbevissing zonder dat er echter reden is om aan te nemen dat de kans op herstel van de stand als geheel reeds is aangetast.

Als enige uitweg uit de bestaande impasse zag de werkgroep een sterk terugbrengen van de veel te hoge visserijintensiteit. Tijdens het werk van deze groep, belast met de rapportering, bleek er herhaaldelijk een schrijnend tekort te zijn aan de meest elementaire statistische en biologische informatie van de meest belangrijke visserijen in de Noordzee en het Skagerrak.

De analyse van de situatie bij de haringstand in de Noordzee werd

(Vervolg blz. 8)

PRAKTISEREN

GEMEENSCHAP (1)

De Europese Economische Gemeenschap bestaat, dit is een feit en er kan niet meer aan getornd worden, men kan niet meer achteruit ook niet in visserijzaken. En 't is nochtans ook niet allemaal goud dat blinkt in die gemeenschap. Ondanks de voor de hand liggende gevaren moet de schok tussen de verschillende opvattingen, de verschillende methoden, de middelen van de verschillende landen op lange termijn vruchtbaar zijn. Gedurende een eeuw heeft het beschermende stelsel meer de fouten en zwakheden verborgen dan ze bedrijvigheden heeft beschermd en de toekomst heeft voorbereid. Indien zonder complexen de gevaren die ons bedreigen kunnen worden aangepakt dan kan redelijk op de toekomst gehoopt worden.

De overredingsinspanningen met betrekking tot het verenigen van alle voorbrengers werden beloofd. Alles is nog niet gewonnen maar het doel wordt benaderd. Ongetwijfeld zijn de zeevisserijmiddelen met reden overtuigd van de specialiteit van hun beroep en zij hebben een afkeer van de regels die aangewend worden in de landbouw en daarvan te zeer doordrenkt zijn.

Maar indien in de Europese Gemeenschap de Zeevisserij aan de landbouw verbonden is dan is het voor «het beste en het slechtste; het te willen over 't hoofd zien is een utopie, het te willen tegen gaan is een fout».

Dit is een uittreksel uit het verslag van de Franse redervereniging.

GEMEENSCHAP (2)

Het verslag handelt ook over het ontwerp van een soort arbeidsovereenkomst voor de vissers waarover men spreekt in het Sociaal Paritair Comité van de EEG dat in Brussel zetelt.

Zeker, wordt geschreven, de bouw van de organisaties, het mandaat dat zij bezitten die u vertegenwoordigen in deze instellingen, de veelvormige werkelijkheid van de gewestelijke en plaatselijke uitbatingstypen, leiden niet tot het vormen van een Europese gemeenschapskonventie. Zij die zouden aanvaarden het te tekenen zouden niet diegenen zijn die het risico zouden lopen er de financiële gevolgen te moeten van dragen.

Maar, in tegenstelling, dergelijke konventie is sociaal een harmonisatieprogramma geworden in de EEG dat gemeenschappelijke drempels en schema's bepaalt, zou dit uiteindelijk niet belangwekkend kunnen worden?

Het Frans zeevisserijstelsel is ver vooruit op dit van de meeste andere landen, het is eveneens duurder, maar beslist juist, want de (Franse) zeeman kan wettelijk de vergoedingen verwachten voor zijn diensten. Het is evenwel niet met een rechtvaardiger stelsel dat men beter vis verkoopt! Waarom zouden de Fransen dan de enigen zijn om gestraft te worden omdat zij een stelsel aanvaard en verbeterd hebben dat het leven der arbeiders beter aanvaardbaar maakt?

Het ontwerp dat ontstaan is, moet naar de veralgemening leiden (naar boven toe) van alle voordelen die de reder vandaag toekennen (en dragen). Een dergelijke harmonisatie van de vreemde partners uit de gemeenschap op een juist concurrentiepeil brengen. Inderdaad deze partners dragen vandaag nog, lichtere sociale uitbatingkosten en dit verklaart gedeeltelijk de mededinging.

GEMEENSCHAP (3)

Het (Franse) verslag handelt verder over de overwinning van de gemeenschappelijke markt en stelt de vraag of het voordelig zou zijn geweest zich aan verdragende manoeuvres te hebben overgegeven: men kan de geslaagde uitzichten van de onderhandelingen niet over 't hoofd zien.

De historische rechten worden gehandhaafd, een gedeelte van de visserijgebieden der «kandidaten» wordt vandaag voor de Fransen opengesteld; maar voornamelijk morgen zal het gemeenschappelijk maken van de wateren het onwrikbare principe worden van de Gemeenschap. En er is meer nog: de nieuwgekomenen zullen onze marktorganisatie aanvaarden. Ze zullen zich geleid zien (voor diegenen die het uitoefenen) stilaan de visserij ten behoeve van de vismeelfabrieken te verlaten en op dit moment zullen het de «tien» zijn die over vijf jaar de macht zullen hebben de beslissingen te nemen en te waarden die naar het behoud van de vissoorten nodig zijn.

Beslist, de vraagstukken zullen niet ontbreken, al ware 't maar met de opheffing van de grenzen (de handelsbalans zal het rap aantonen). Het is zeker dat nog harde gedekte krijgsperiodes of open conflicten zullen worden tegemoet gegaan.

Zou het verkieslijk geweest zijn de kandidaten aan de deur te laten? We geloven het niet en we geloven dat op morgen mag worden gehoopt.

ZEERECHT

Op Internationaal vlak zal 1973 het jaar van het «Zeerecht» worden. Vijftien jaar na Geneve, richt zich een geheel nieuwe filosofie op die wordt ingeblazen door nieuwe belangen: behalve deze van de vissers,

deze der mensen die boorverrichtingen uitvoeren in volle zee, deze die dromen van andere dan vreedzame toepassingen op de bodem van de zeeën.

Op het peil van de Staten zullen de nieuwe naties, pas onafhankelijk of zopas met belangstelling geslagen voor hun eigen nationale bronnen, plaats nemen. Dat men zich geen begoochelingen make: de belangrijkheid van de «eetlust», de werkelijkheid van de situaties die op het spel staan, de financiële omzetting van de gevolgen en de beslissingen, dit alles zal de moeilijkheden van het waarom waarvoor gevochten wordt nog doen toenemen, te bekomen wat de reden is — en het middel — van ons bestaan. De verslaggever eindigde met de hoop dat de leden van de redersvereniging het voorts een zijn met aktie van hun organisatie, zei hij nog, zoals Lodewijk XVIII meende over de graaf van Orleans: «hij beweegt niet en nochtans bemerk ik dat hij voortgaat»!

AANVOER

De verhandeling van de vis werd door de oprichting van Gemeenschap niet verstoord gedurende het afgelopen jaar zoals vroeger al werd geverd. Niettemin, gezien dat in de gemeenschapsstructuur de verhandeling van deze produktie een zeer beperkte vertegenwoordiging heeft in vergelijking met de voortbrengengroeperingen, heeft de visgroothandel medegewerkt aan de oprichting van een organisme dat belangrijk genoeg is om de belangen van het verbond te verdedigen. Het gaat om een organisme dat (in Boulogne) vishandel, kleinverkoop, grootinvoer en -uitvoer van zeevis, verenigt. De visgroothandelaars hebben zich aldaar eveneens aangesloten.

Voor wat de haven van Boulogne aangaat, de vishandelaars hebben de onregelmatigheid van de aanvoer betreurd en voornamelijk de opsporing van de kwantitatieve soorten, dikwijls veel te belangrijk voor hetgeen nodig is voor de handel aldaar. De belangrijkheid voor de tonnage leidt tot een daling van de kwaliteit. Er kan worden gekompenseerd door de invoer, bekenden de vishandelaars, die daarbij evenwel verklaarden dat zij de plaatselijke voortbrengst verkiezen.

NIUWBOUW (1)

Indien de regering geen grotere toelagen en leningen verleent aan de haven van Grimsby om de vloot te vernieuwen dan zullen 300 vissers en 200 dokwerkers hun werk verliezen in de eerstvolgende vijf jaar. Dit staat te lezen in een verslag van de gemeenteraad van Grimsby dat naar de minister van Landbouw- en Visserij werd gezonden evenals aan de Britse Schatkist. De burgemeester van de stad heeft verklaard dat hij een afvaardiging naar Londen zou sturen indien dit nodig mocht blijken. Bovendien werd de hulp ingeroepen van alle havens van de streek die vertegenwoordigers hebben in het parlement.

Indien de bijstand niet toeneemt, onderstreept het verslag, dan bestaat er weinig kans dat nieuwe schepen worden gebouwd en de gevolgen daarvan zullen voor de vloot rampzalig zijn. Deze wordt steeds maar anders maar de eenheden die verdwijnen worden niet vervangen. Men richt zich steeds meer naar de bouw van diepzee-treilers en fabriekschepen waarvan de prijs 1 miljoen pond kost en Grimsby heeft er maar enkele. Zelfs indien de steun van de regering maar toelaat er enkele te bouwen, dan zal de toekomst van de vishandelaar daarom niet beter worden.

Het grootste gedeelte van de vangsten van deze schepen bestaat, inderdaad, uit diepgevroren vis bestemd voor de koelinstallaties en deze vis moet ontdooid worden vooraleer te bewerken. Het lijdt eveneens geen twijfel dat een vermindering van de hoeveelheid verse of diepgevroren vis die in Grimsby aangevoerd wordt erge gevolgen zal hebben voor de diepzeevisserijverheid waarvan Grimsby het voornaamste centrum van het land is, al vertegenwoordigt de vis maar een deel van haar bedrijvigheid.

NIUWBOUW (2)

Anderzijds heeft het planningskomitee van de haven aan de minister van Visserij en Milieu een verslag gestuurd over de toestand van de Zeevisserij in deze haven van Yorkshire, waarvan de toon uiterst pessimist is. Inderdaad meent dit verslag dat men zich binnen de 5 jaar aan een uiterst erge crisis mag verwachten indien de Britse regering geen belangrijke leningen of steun toestaat voor de bouw van diepzee-treilers. De schrijver van dit verslag stipt aan „dat hij niet ziet hoe de kleine rederijen de nodige kapitalen zouden kunnen vinden om hun onderwordende schepen te vervangen”.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

HET NEDERLANDSE HARINGONDERZOEK

(Vervolg van blz. 6)

Een flinke aanvoer tijdens de voorbije week die redelijk goed verdeeld was over de verschillende verkoopdagen. Zeer grote vangsten van de Noord, deze vangsten bevatten nogal veel kleine gul, zodat de prijs van deze vissoort sterk terugliep en geen 10 fr per kg meer haalde. Eenzijdige vangsten van de Noord dus, vangsten die wel rendend waren ook waren ze goedkoop verkocht.

De IJslanders hebben het er zeer

vangst rode zeebaars voor de O.216. Dit vaartuig geraakte hierdoor aan 1.111.110 fr. Rode zeebaars kreeg tot 1250 fr. per ben, de laagste prijs voor deze vissoort bedroeg nog 1.090 fr. Koolvis werd het meest gebracht door de O.236. Ook voor deze vissoort was de prijs bevredigend, grte sortering kreeg boven de 700fr.

Een grote hoeveelheid kabeljauw en gul ging vlot van de hand en haalde prijzen tussen 10,50 fr. en 14 fr.

Voor schotse schol werd rond de 12 fr per kg betaald en hondstong kreeg weer 25 fr. het kg. Leng heilbot en staart kregen minstens renderende prijzen, heilbot zelfs tot 109 fr. Ook schaat was weer peperduur en steeg nu al tot 47 fr. het kg. Schelvis is meer dan schaars geweest, de prijs was hier dus niet normaal. De laagste opbrengst van IJsland bedroeg nog 656 070 fr. en werd bereikt door de O.236.

STEEDS WEINIG TONG VAN HET KANAAL

Door 5 kanaalschepen werden ongeveer 80 bennen vis en 7.500 kg. tong aangevoerd. Prijzen voor tong die hoger lagen dan verleden week met lappen rond de 82 fr. grote tong stijgend van 93 tot 102 fr en driekwartsortering oplopend van 100 naar 109 fr. het kg. De bloktongen kregen tussen 95 en 110 fr. het kg. en kl. tong steeg dinsdag tot 99 fr. het kg. Tarbot is iets minder duur geworden en viel terug naar 132 fr. wat nog steeds ver van goedkoop is. Heek is goedkoper geworden dan de voorgaande weken en kreeg tussen 10 en 38 fr. het kg. Voor staartvis lag de prijs redelijk hoog, ook koningsvis en zonnevis

hierdoor bemoeilijkt en vertraagd.

In de toekomst zal de Noord-Oost-Atlantische Visserij Kommissie, naar mag worden verwacht nog vele malen een beroep doen op de werkgroep onder auspiciën van de Internationale Raad. Wil de rapportering van deze werkgroepen mogelijk en zinvol zijn, dan zal het onderzoek van alle in de Noordzee op haring vissende landen de methodiek van het verzamelen en verwerken van biologische en statistische gegevens van vangst en 'effort' beter met elkaar in overeenstemming moeten brengen. Dan pas kan de waardering van de situatie bij de haringstand door de toekomstige werkgroepen snel en goed geschieden en kunnen de konsekwenties van maatregelen gericht op het herstel of handhaving van de haringstand, met een optimaal rendement, vlot worden overzien.

Door de uitbreiding van het bemonsterings-programma naar alle door de Nederlandse visserij beviste haringpopulaties, zowel in de Noordzee als in de wateren rond Ierland en de Britse eilanden, en de omschakeling op en mechanische verwerking van de verzamelde biologische gegevens volgens een internationaal overeengekomen gebiedsindeling, heeft het Nederlandse haringonderzoek zich in de laatste drie jaar geheel op een versterkte internationale samenwerking voorbereid.

Daarnaast zal speciale aandacht worden gegeven aan de factoren op de paaiplaatsen en in de kinderkamers die het succes van het recruitment van de haringstand in de Noordzee sterk kunnen beïnvloeden.

MEER TREKKRACHT

MEER SNELHEID

(5723V)

goed afgebracht. De IJslandse aanvoer was niet zeer groot maar werd zeer duur verkocht. Vooral rode zeebaars werd aan hoge prijzen afgezet. De prijs van de koolvis was eveneens boven de middelmaat, er werd tot 15,50 fr het kg gegeven. De middensortering kreeg rond de 10 fr. Nogal ruime vangsten koolvis voor een paar schepen waardoor de uitvoer zeker aan een voldoende lading geraakte.

De Kanaalschepen deden het niet zo schitterend, de vangsten waren niet zeer omvangrijk, de prijs die voor de verschillende tongsorteringen betaald werd hield de resultaten toch nog binnen de perken. Van de West kregen we weinig vis. De laatste dagen is het weer zeker niet gunstig voor deze schepen.

De kustvisserij bracht het er redelijk goed af. Alleen de laatste dagen was er weer weinig garnaal op de markt. De prijs van de garnaal is hierdoor fel gestegen en bereikte maandag zelfs 110 fr het kg. Door het verschil in aanvoer werden trouwens zeer wisselende prijzen genoteerd met 45 fr als laagste notering. De visvaarders kwamen moeilijk aan hun trekken, ook weeral door het niet zo erg gunstige weer.

De totale aanvoer bestond deze week uit nagenoeg 13.200 bennen vis, 7200 kg tong. De opbrengst bedroeg hiervan 8.657.665 fr.

FLINKE RESULTATEN VOOR DE IJSLANDVAARDERS

Drie schepen slechts van IJsland, toch zowat 3600 bennen. Grotere vangsten dus dan de voorgaande weken. Grote vangsten koolvis en kabeljauw, gul. Ook een flinke

VAN VOORDEN

Zaltbommel n.v.

(5723V)

MET EEN VASTE- OF VERSTELBARE Zaltbommelschroef

werden duur verkocht. Voor de kanaalschepen werden het tenslotte nog wel bevredigende resultaten die begrepen waren tussen 202.590 fr. en 386.800 fr. dit voor de Z.509 en de O.82.

ZEER VEEL NOORDVIS

Van de Noord werden deze week rond de 8.000 bennen vis aangevoerd. Het overgrote gedeelte was natuurlijk gul en dan in het bijzonder kleine sortering. De prijzen van de verschillende sorteringen zijn aanzienlijk gedaald en kleine gul kreeg aldus nog slechts rond de 9 fr. Ook de totten waren goedkoop terwijl ook kleine wijting geen te beste prijs haalde. Totten vielen zelfs terug onder de 8 fr. het kg. Steenschol rog en haai werden door deze schepen weinig gebracht. Zodoende bleven deze soorten zeer duur. Alleen kleine steenschol deed het niet zo best. Rog echter kreeg regelmatig tot boven de 40 fr. het kg. en voor haai lag de prijs zelden onder de 20 fr. Goede resultaten voor de meeste van deze schepen die geen te lange reizen deden en grote vangsten in de afslag konden zetten.

MARKTOVERZICHT ZEEBRUGGE

De aanvoer was opnieuw vrij gering. Nochtans waren de vangsten vrij groot, van de Noord veel pladijs en kleine kabeljauw, bijna geen West.

Eerder laag begonnen op de maandagmarkt verhoogden de afname prijzen geleidelijk naarmate de week vorderde. Voor de grote soorten werden prijzen geboekt van 83 tot 93 fr het kg, voor de fruits werden prijzen betaald van 108 tot 135 fr. Voor de schone kleine en de kleine soorten werden afnameprijzen genoteerd van 98 tot 144 fr. De TP en de slips, die vrij klein in aanvoer waren bekamen van 85 fr tot 119 fr. Dus lichte verhoging van de tongprijzen dan vorige week.

Tarbot en grietsoorten vormden opnieuw de grote aantrek, vooral ook omdat de aanvoer vrij gering was. De prijzen van de pladijs ble-

ven min of meer stabiel met vorige week, met de pladijs 4 die van 7 tot 12 fr bleven. De aanvoer van gulsoorten was niet gering maar er kwamen toch geen afnameprijzen bij te noteren.

Kabeljauw was er praktisch niet, alleen grote gullen die van 22 tot 33 fr haalden. Ondanks het feit dat de aanvoer van roggevis redelijk groot was bleven de afnameprijzen winstgevend, de grote soorten bekamen van 37 tot 41 fr, de kleinere soorten van 14 tot 24 fr het kg. Praktisch geen wijting. De weinige zeehaaien en zeehonden bekamen van 15 tot 23 fr. De knorhaan en de roodbaars schommelden tussen de 10 en de 25 fr.

Wat bijzonder in de smaak viel waren de steenschollen, volgens sortering van kleine naar grote bekamen deze van 25 tot 44 fr het kg.

IN DE VISSERIJ VAN DE OOSTKUST

In de schoot van de CVP-Oostkust werkt o.a. de subwerkgroep «Visserij» (afhange van de werkgroep «Ekonomie»), onder het voorzitterschap van reder Eug. Vlietinck, tevens gemeenteraadslid.

Tijdens een eerste contactvergadering (12 mei 1972) werden verschillende onderwerpen, zeer actueel in de visserij, omstandig besproken en geadviseerd.

Eén der belangrijkste punten was het «dubbel boomkorrenet», waarvan tijdens een tweede bijeenkomst, aan de hand van een drietal gedetailleerde plans, een grondige vakkundige bespreking werd gehouden onder de leden van de subwerkgroep. Er werd overeengekomen om aan al de reders van de Oostkust een exemplaar van de besproken plans met de begeleidende uitleggende nota, te zenden.

Ten gevolge van de belangstelling voor deze nieuwe vangstechniek van rederszijde werd op vrijdag laatstleden (16 juni 1972) een publieke vergadering belegd met als onderwerp: bespreking en debat over het dubbel boomkorrenet.

Ook de Heer P. Hovart, Directeur van het Rijksstation voor Zeevisserij, was op deze bijeenkomst aanwezig. Door deze laatste werd medegedeeld dat ook het Rijksstation en de Kommissie T.W.O.Z. sedert geruime tijd al eksperimentele proeven hebben verricht met het dubbel boomkorrenet, zelfs met toepassing voor de garnaalvisserij. Door zijn medewerker de Heer Van den Broecke werden dan enkele technische gegevens verstrekt nopens de snit van de korre, de trekkracht, de kwestie van de dubbele kuil en de precieze berekeningen en vergelijkingen van meer-vangsten tijdens een vangperiode van achttien slessen.

De heer Hovart wees er op dat z.l. de proeven op grotere schaal moeten worden verder gezet, o.m. door inschakeling van een groot middenslagvaartuig en een garnaalvanger. Tevens achtte hij het noodzakelijk dat voor de onderzoekers de volle medewerking wordt verleend, omdat de perspectieven zeer hoopvol zijn. Hij brak ook een lans ten voordele van de konstante medewerking van de schippers zelf.

Datum Vangsten Kgr. Fr. Min. Maks. Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

16-6	3	56.500	595.595			
19-6	18	434.400	6.002.685			
20-6	6	85.500	1.181.575			
21-6	4	80.00	877.810			
	31	656.400	8.657.665			

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

14-6	7	297	23.682	59.—	96.—	78.—
16-6	11	995	59.448	45.—	80.—	60.—
17-6	13	712	47.472	54.—	90.—	68.—
19-6	1	32	3.520			110.—
20-6	2	117	10.952	74.—	96.—	

GARNAALANVOER TE ZEEBRUGGE

15-6	17	2.152	146.783	41-93		
16-6	29	4.959	283.094	24-92		
19-6	5	453	38.561	66-103		
20-6	27	3.819	220.102	21-101		
21-6	28	3.342	193.251	31-80		

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

15-6	2	109	7.300	64.—	69.—	
16-6	7	535	39.986	64.—	80.—	
17-6	7	431	34.198	70.—	89.—	
20-6	3	232	19.796	77.—	92.—	
21-6	5	416	29.542	65.—	74.—	

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

15-6	1	5.106	41.546			
16-6	2	828	33.410			
17-6	2	1.546	90.810			
19-6	10	22.289	447.902			
21-6	5	39.289	363.882			

Afvaarten Oostendse Haven

DONDERDAG 15 JUNI 1972

- O.182, IJsland
- O.250, IJsland
- O.312, Noord
- N.708, Noord
- O.206, Noord
- O.151, Noord
- O.180, Kanaal
- O.128, Kanaal
- O.189, Kanaal
- Z.465, Kanaal
- O.142, West
- O.69, West

ZATERDAG 17 JUNI 1972

- O.301, Noord
- O.123, Noord
- O.369, Noord
- O.120, West

MAANDAG 19 JUNI 1972

- O.334, IJsland
- O.217, Noord
- O.94, Noord
- N.736, West

WOENSDAG 21 JUNI 1972

- O.81, IJsland
- O.216, IJsland
- O.239, Noord
- O.275, Noord
- O.232, Noord
- O.141, Noord
- O.135, Noord
- O.229, Noord
- O.26, Noord
- O.284, Noord
- N.709, Noord
- Z.527, West

VRIJDAG 16 JUNI 1972

- O.331, IJsland
- N.706, Noord
- O.307, Noord
- O.309, Noord
- Z.34, Kanaal
- N.185, West
- O.156, West
- O.148, West
- O.329, West
- O.172, West

KOOLVISPRIJZEN IN DUITSLAND

Donderdag 15/6/'72:	17,80	—	17,48	—	17,20	—	16,93	—	16,38
Vrijdag 16/6/'72:	17,20	—	16,93	—	16,38	—	12,83	—	10,92
Woensdag 21/6/'72:	16,93	—	16,38	—	16,11	—	12,83	—	12,56
									12,28 — 10,92
Donderdag 22/6/'72:	10,92	—	9,83	—	12,56	—	12,28	—	15,83
									16,11

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

OOSTENDE

VRIJDAG 16-6-1972

NOORD					
O.217	9	480	—	255.395	
O.94	9	500	—	226.765	

WEST					
N.736	6	150	—	94.510	

MAANDAG 19-6-1972

IJSLAND					
O.81	17	1400	—	950.360	
O.216	18	1300	—	1.111.110	
O.236	18	900	—	656.070	

KANAAL					
Z.509	16	150	1600	202.590	
O.82	16	100	2200	380.800	
O.198	17	200	1400	310.120	
O.134	17	250	—	246.505	

NOORD					
O.135	9	500	—	217.580	
O.141	10	550	—	224.020	
N.709	9	500	—	304.650	
O.239	10	420	—	199.285	
O.232	10	500	—	245.200	
O.26	10	450	—	206.165	
O.284	10	500	—	213.890	
O.229	11	500	—	198.690	

WEST					
N.715	8	140	—	90.160	
N.730	6	120	—	122.700	
N.703	5	100	200	92.650	

DINSDAG 20-6-1972

KANAAL					
O.37	16	100	2000	282.395	

NOORD					
O.275	6	580	—	264.235	
O.306	6	340	—	187.330	
O.274	6	480	—	223.100	

WEST					
N.800	12	150	200	107.125	
O.15	6	60	—	97.350	

WOENSDAG 21-6-1972

NOORD					
Z.597	10	350	—	193.130	
O.114	10	450	—	253.810	
Z.38	9	480	—	262.260	
N.543	7	320	—	148.300	

NIEUWPOORT

DONDERDAG 15-6-1972

O.214 41.546
Een vangst met weinig variatie, wel 50 bennen wijting, met de rest gullen. Grote wijting 700 fr, kleine opvangprijs! De gullen van 1400 fr en volgens grote tot 600 fr de ben. De fileergullen kregen 400 fr!

VRIJDAG 16-6-1972

N.36	30.590	N.700	2.820
------	--------	-------	-------

ZATERDAG 17-6-1972

N.807 7.700 Z.411 83.110
Twee vaartuigen, één kustvisser en één groter bokkevisser met ongeveer 750 kg tongen en enkele kocht: de 1e 76 fr, de 2e 90 fr, de pen tarbot. De tongen werden ver-3e 109 fr, de 4e 104 fr, de 5e 94 fr en 82 fr voor de kleine. Enkele bennen platvis kregen 850 en 750 fr de ben, kleine platvis 350 fr.

MAANDAG 19-6-1972

N.710	107.842	N.720	81.390
N.722	59.180	N.470	65.620
N.346	59.120	N.491	6.950
N.267	31.590	N.700	17.970
N.807	12.340	N.349	5.900

Ruim 400 bennen vis, met 1200 zet. Alle kleine variaties: zonnevis, kg tongen werden op de markt gerobaard, steenschol, werden heel goed verkocht. Tarbot kreeg zijn 150 fr. Grieten zelfs tot 90 fr. De tongen waren duurder dan vorige week, vooral de 2 grootste soorten, welke 82 en 102 fr kregen. De 3e en 4e 110 fr, de 5e 107 fr en de kleine van 82 tot 92 fr. De kabeljauw haalde 1600 fr. De gullen van 1300, 1180, 900 tot 650 fr voor het slag vóór de «fileer»-gullen. De «fileer»-gullen liepen langs de goedkope kant, van 410 tot 450 fr de ben. Voor alle gulsoorten was men heel kieskeurig, opwat de kwaliteit betrof! Zo schommelde dit soms van het ene vaartuig bij het andere van 200 fr op de benne! Meer en meer is het de versheid van de vangsten welke primeert!
Grote wijting 1050 fr, kleine 590 fr de ben. Roggen kregen een heel goede afzet: moers 1870 fr, tilten 1700 fr. Enkele bennen rode soldaat: grote 1.800 fr, kleine 1.500 fr. Knorhaan van 400 tot 700 fr. Zeehonden: 750 fr, speerhaaien 1100 fr. Weinig platvis... en goed verkocht! (1250 tot 880 fr).

WOENSDAG 21-6-1972

N.579	780.696	N.761	80.250
N.345	75.690	N.807	12.550
N.700	14.596		

750 Bennen werden gelost, met slechts 300 kf tongen. De grootste pak waren gullen, welke prijzen Platvis was er praktisch niet op kregen volgens de kwaliteit.

de kustvisserij, welke heel duur verde markt, buiten enkele bentjes van kocht werden. Roggen kregen topden gingen goed van de hand en de prijzen! Wijting, haaien en zeehonde-weinige tongen kregen van 95 tot 142 fr de k. Zelfs de kleinste soort kwam aan 125 fr.

ZEEBRUGGE

MAANDAG 19-6-1972

Z.556	1	10	250	34.840
Z.496	9	50	1500	230.970
Z.594	7	20	300	79.970
Z.262	10	100	600	183.450
Z.560	8	100	—	94.210
Z.452	8	100	—	110.530
B.604	8	230	—	164.290

DINSDAG 20-6-1972

Z.583	10	200	800	199.390
O.315	11	300	800	314.780
Z.511	7	10	200	57.820
Z.546	12	120	400	140.000
Z.568	3	15	100	41.360
Z.201	9	90	—	132.540
Z.516	7	75	700	187.110

WOENSDAG 21-6-1972

Z.408	6	30	500	105.730
Z.507	8	40	500	107.750
Z.547	8	60	500	109.230
Z.506	11	250	700	294.000
Z.25	8	25	500	84.350
Z.533	11	150	—	113.904
Z.593	4	25	150	49.270
Z.578	4	25	150	41.850
Z.559	10	90	—	172.810
Z.549	10	70	—	151.922
Z.525	3	20	200	47.540

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

schelvis	19-6-1972
Groot	26, —
Middel
Klein
Kabeljauw	13,40-15,80
Gul	11, — 15, —
Wijting
Schaat	36,40-47, —
Zeebaars	22, — 25,40
Leng	8,60-16,60
Schartong	9,60-15,40
Heilbot	49,80-109,0
Koolvis	7,80-15,40
Hondstong	6, — 30, —
Zeeewolf	9,40-14, —
Platen

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

Soorten	19-6-1972	20-6-1972	21-6-1972
Lappen
Grote	83,90-97,20	84, — 100,2
3/4	100 - 107,6	92, — 108,2
Blok	95,40-106,2	101 - 110,6
voor-kleine	86, — 102	111,4, —
kleine	90, —	99,80, —
slips	80, —

Zeebrugge

Soorten
grote	87, — 89, —	83, — 92, —	91, — 103
blok	100 - 102	103 - 106	107 - 120
fruit	108 - 115	116 - 126	125 - 135
schone kleine	103 - 114	120 - 132	133 - 144
kleine	98, — 112	116 - 124	122 - 133
tout petit	89, — 105	108 - 119	115 - 118
slips	85, — 95, —	100 - 105	110 - 111

Nieuwpoort

Soorten
Tong I	82, —	95, —
Tong II	102 —	120 —
Tong III	110 —	137 —
Tong IV	109 —	140 —
Tong V	107 —	138 —
Kleine	90, —	120 —

PLADIJS

Oostende

Soorten	19-6-1972	20-6-1972	21-6-1972
Grote	15, — 18, —	11,60, —
grote iek	9,80-13,40
kleine iek	10, —	28, —
derde slag	12, —
platjes	3,80-11,80	8, —	12,20-25, —

Zeebrugge

Soorten
grote	15, — 18, —	10, — 12, —	11, — 18, —
middenslag	15, — 21, —	10, — 13, —	12, — 20, —
kleine	17, — 19, —	9, — 14, —	12, — 15, —
deelvis	8, — 9, —	7, — 11, —	10, — 22, —
meyers

Nieuwpoort

Soorten
Moeien
grote pladijs	25, —	24, —
drielingen	22, —	24, —
platjes	13, — 18, —	17, —

VERWACHTINGEN

Zij hadden pech...

Aanvoerverwachtingen voor de week van 23-6-1972 tot en met 28-6-1972.

Medegedeeld door de O.V.A.

VRIJDAG 23-6-1972

NOORD : O.159 (270 bennen) = O.312 (200 bennen) — O.247 (250 bennen) — O.285 (270 bennen, t.t.z. 20 shelfcod, 215 gullen, 20 tot 15 platvis) — N.714 (250 bennen, t.t.z. 40 shelfcod, 180 gullen, 30 tot.).

MAANDAG 26-6-1972

IJSLAND : O.129 (600 bennen, t.t.z. 20 kab/gul, 375 kools, 140 schelvis en totten), 15 bonen, 40 gutvis, 10 varia en 10 kreeftjes) — O.324 (390 bennen, t.t.z. 50 kab./gul, 250 kools, 25 schelvis en tot., 20 bonen, 25 sch. sch/miet, 10 leng, 10 kreeft) — O.318 (800 bennen t.t.z. 20 shelfcod, 250 kab./gul, 150 bonen, 250 kools, 50 miet/sch. sch., 5 helbot, 30 leng, 50 varia) — O.231 (375 bennen vis en 20 ben kreeft).

KANAAL : O.72 — O.83 — O.181

— Z.499.
NOORD : O.123 — O.118 — O.249
— O.279 — O.243 — N.708 — O.206
— O.151.
WEST : O.66 — N.752 — O.301 — O.142 — O.69

DINSDAG 27-6-1972

KANAAL : O.303.
NOORD : N.706 — O.307 — O.309.
WEST : N.185 — O.156 — O.148 — O.329 — O.172.

WOENSDAG 28-6-1972

NOORD : O.369 — O.217 — O.94.
WEST : O.120 — N.736.

Men verzoekt ons het overlijden te melden van

MIJNHEER
VLIETINCK
Marcel

geboren te Heist
op 31 oktober 1938

en zijn echtgenote

MEVROUW
VANTORRE
Godelieve

geboren te Heist
op 21 september 1938

Beiden overleden op woensdag 21 juni 1972 tijdens een verkeersongeval te Nieuwmunster.

De plechtige lijkdienst zal plaatsgrijpen op zaterdag 24 juni 1972 te 10 u. in de Sint Antoniuskerk te Knokke-Heist. Personen die bij vergetelheid geen rouwmelding zouden ontvangen hebben, waarvoor de familie zich langs deze weg verontschuldigd, worden verzocht huidig bericht als dusdanig te willen aanzien.

Knokke Heist,
Invalidenlaan, 8
(5360N—7223V)

— De Z.602 van schipper W. Boegaert was vanuit Zeebrugge naar visvak 102 gelopen. Aldaar werd men opgeroepen door de Z.474 die om sleephulp vroeg wegens defekt aan het roer. Na akkoord begon de opsleping naar de thuishaven.

— Nadat de Z.510 van schipper Theophiel Pauwaert de visserij had bedreven op visvak 201, begon men de visboelen in te winden. Tijdens deze manoeuvres hoorde men een klop in de vislier. Een onderzoek wees uit dat een kamwiel van de vislier gebroken was, zodat men dan koers naar Zeebrugge zette.

— Tijdens het inhalen van de korren aan boord van de Z.421 van schipper Bart Schildt, kreeg men het net in de schroef. De schroef werd afgetrokken, maar alle pogingen om het net los te krijgen mislukten. Tot slot vroeg men sleephulp aan de Z.424 die akkoord was. Aan de havendam werd de sleep overgenomen door de loodsboot tot in de schuilhaven.

— Op 10 mijlen noordwest van Zeebrugge kreeg schipper Petrus Rammelo van de Z.585 Zuiderzee, een oproep van de Z.447 die defekt aan de motor had opgelopen. Na akkoord verliep de opsleping naar de thuishaven zonder moeilijkheden.

— Op visvak 905 sloeg de Z.418 van schipper Robert Cattoor met stuurboordboel vast. Na het breken van het korretouw ging een eerste boel verloren. Men begon met het klaarmaken van een klipanker met 15 vadem ankerketting om achter de verloren visboel te dreggen. Men gelukte erin de boel vast te klampen, doch bij het winden brak een schakel van de ankerketting zodat alles verloren ging. Dan liep men naar de haven Milford. Na het klaarmaken van nieuw vistuig, toog men ter visserij. Opnieuw begon men te dreggen, maar opnieuw gingen de ankers verloren. Bij het hervatten van de visserij kreeg men een harde ruk waardoor de klok uit de stuurboordgalg werd gerukt en het dek beschadigd. Later bij het opnieuw winden brak opnieuw het korretouw zodat de tweede boel verloren ging.

— Op visvak 202 is de Z.108 van schipper Oscar Savels op een onder water zittend voorwerp gestoten, met de schroef. Daardoor verminderde het toerental van de motor, doch de visserij werd niettemin voortgezet. Terug in de thuishaven, heeft men het vaartuig voor nazicht op de kuisbank gezet.

— De Z.542 van schipper-eigenaar Fr. Devooght heeft na het stoten op een wrak, het anker verloren en is achterna ook de galg gebroken.

Bij het buitenvaren van de Zeebrugse haven is de Z.474 van schipper Fr. Bonny in aanvaring gekomen met de Z.257. De Z.257 is met de bakboord voorgalg tegen de bakboordboeg van de Z.474 terecht gekomen. Laatstgenoemd vaartuig liep geen schade op.

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Nieuwpoort	
	19-6-1972	19-6-1972	19-6-1972	19-6-1972	20-6-1972	20-6-1972	21-6-1972	21-6-1972	19-6-1972	19-6-1972	21-6-1972	21-6-1972	21-6-1972	21-6-1972
Tarbot : groot (123)	124	-130	108	-138	132	—	120	-128	140	-150	150	—	130	—
middel (123)	68	-107	84	—	60	-110	65	-110	90	—	110	—
klein (123)	45	-62	53	—	45	-58	40	-58	80	-75	90	—
Griet : groot (123)	75	-82	70	-72	60	-68	90	—	85	-70
middel (123)	58	-65	52	—	55	-60	54	-59
klein (123)	42	-55	44	-52	40	-52
Schelvis : groot	5,80	-13
middel
klein	9,60	-15,60	7	-18
Heek : groot	36,20	-38
middel	20	-33,40
klein	9,60	-17,40
Lom
Leng
Rog (I)	9,40	-37,40	44	—	39	-41
Keilrog (123)	48	—	35	-36
Rog (23)	37	-38	30	-40	38	—	41	—
Tilten (23)	34	-36	23	-24	34	—	35	—
Scherpstaart (23)	26	-34	23	-24	28	—	30	—
Halve mans (23)	23	-24	14	-15	24	—	25	—
Teelt (2)	23	-24	21	-25	22	-33
Katrog (2)	15	-17	15	-18	17	-20
Kabeljauw	18,20	-23	20	-27,40	9	-15	7,40	-17	11	-15	32	—
Gul (groot)	17	-19	7	-8	7	-9	24	-12
Gul (middel)	8	-17	11	-16	6,80	-19
Gul (klein)	8	-10	16	-19	7,20	-15	14	-16
Hozemondhamme	57,60	-91	70	-100	12	-13	10	-12
Wijting : groot	8,20	-17	15	-18	10	-17	5	-6	7,60	-30	8	-10	21	—
klein	12	-15	25	-44	12	—
Schar	3,80	-8	5	-7	5,40	—	20	—	16	-6	35	-12
Steenhol	11,80	-39,40	8	-40
Zeehaai	23,60	—	16	-23	26,20	—
Hondshaai	13,60	-17,60
Doornhaai
Pieterman
Makreel
Horsmakreel
Zeekeeft
Schaat
Zeebaars (klipvis)
Kongeraal
Schartong	16	-26	17,80	-27,40
Volle haring
IJle haring
Haringshaai
Steenholk
Heilbot
Koolvis
Steur
Zeewolf
Pollak
Zonnevis	64	—	54	—
Koningsvis	78	—
Vlaswijting
Zeeduivel
Schotse schol
Zeehond	15	-16	16	-18	15	—
Bot
Rode Poon (roobaard)	15	-22	34	-25
Grauwe Poon (knorh.)	7,20	-9,40	7,40	—	12	—	8	-12
Rode Knorhaan	4,80	-38	21	-33	32	—	15	-30	18	-30	14	—
Posten
Langoesten (midden)
(klein)

Lees "HET VISSERIJBLAD"

VAN DAG TOT DAG

HET VISSERIJSTRUKTUURBELEID IN NEDERLAND

IJMUIDEN

De aanvoer in IJmuiden bestond dinsdag 13 juni uit: 1.180 kg tong, 5 kisten tarbot en griet, 276 kisten kabeljauw, 71 kisten koolvis, 3 kisten leng, 51 kisten en 47 kleine kisten schelvis, 44 kisten en 20 kleine kisten wijting, 110 kisten schol, 84 kisten schar, 70 kisten varia, 213 kisten en 498 kleine kisten makreel en totaal 1570 kisten.

Prijzen per kg, in guldens: gr. tong 7.14-6.46, grm. tong 7.94-7.48, klm. tong 7.78-7.08, tong 1 8.84-8.49, tong 2 8.73-8.50, tarbot 8.58-8.48.

Per 50 kg: tarbot 309-150, griet 183-152, kabeljauw 1 53-48, kabeljauw 2 56-52, kabeljauw 3 87-57, kabeljauw 4 70-50, kabeljauw 5 70-45, koolvis 1 42-42, koolvis 2 33-28, koolvis 4 32-27, schelvis 1 70, schelvis 2 62-27, schol 1 120-81, schol 3 117-81, schol 4 63-38, schar 37-16, wijting 52-32, haai 70-61, haring 80-22.80, makreel 37.50-19.50.

Besommingen: HD.68-69 f 2.380, KW.42-135 f 11.400, KW.154 f 11.800, SCH.171 f 4.600, VL.153 f 14.190, KL.50 f 825, UK.148 f 2.000, WR.136 f 650, YE f 1.950, VD.1 f 1.520, VD.9 f 1.600, VD.15 f 1.700, VD.25 f 2.300, VD.44 f 1.690, IJM.23 f 1.030, ZL.6 f 1.280.

De aanvoer in IJmuiden bestond woensdag 14 juni uit 3300 kg tong, 692 kisten kabeljauw, 15 kisten koolvis, 1 kist leng, 85 kisten schelvis, 111 kisten en 118 premiekisten wijting, 127 kisten schar, 6 kisten en 7 premiekisten makreel, 48 kisten diversen.

Prijzen per kg in guldens: grote tong 7.09-6.43, grm. tong 7.79-7.17, klm. tong 7.78-7.19, tong 1 8.75-7.67, tong 2 8.02-6.62.

Per 50 kg: kabeljauw 1 52-48, kabeljauw 2 155-52, kabeljauw 3 70-51, kabeljauw 4 60-50, kabeljauw 5 50-37, schelvis 2 70, schelvis 3 44-25, schelvis 4 65-24, schol 1 100-76, schol 2 93-85, schol 3 100-70, schol 4 65-24, wijting 1 55-25, wijting 2 39-15, koolvis 2 36, koolvis 3 45-38, haai 83-82, rode poon 162-55, tarbot 315-181, griet 184-157, inktvis 100-85, horsmakreel 10-3, makreel 36.20-21.

Per stuk: haai 240.
Besommingen: SCH. 10 f 6.760, SCH.11 5.000, SCH.132 4.650, EH.7 16.340, KL.50 760, TH.21 5.660, WR. 136 1300, VL.103 6.670, VL.105 6.700, YE.25 510, UK.40 5.100, UK.70 2.130, UK.73 5.480, VD.1 1.130, VD.9 930, VD.15 1.040, VD.25 1.420, VD.44 1200, IJM.6 320, IJM.23 1150, UK.23-107 9.130, UK.56-200 8.090, UK.135-145 9.540, UK.196-234 6.590.

De aanvoer bestond donderdag 15 juni uit: 5.400 kg tong; 23 kisten tarbot; 19 kisten wijting; 1 kist schelvis; 69 kisten schar; 11 kisten varia; 327 kisten schol; 193 kisten kabeljauw; 10 stijve kabeljauwen.

Prijzen, per kilogram, in guldens: gr. tong 6,76-6,42; grm. tong 7,58-7,29; klm. tong 7,19-6,89; tong I 7,65-6,93; tong II 7,44-6,24; tarbot 8,59-8,30.

Per 50 kg.: tarbot 311-180; griet 177-145; kabeljauw II 112; kabeljauw III 85-81; kabeljauw IV 75-75; kabeljauw V 65-42; schol I 77-65; schol II 78-62; schol III 101-68; schol IV 41-20; schelvis 120; wijting 62-33; schar 31-15; rode poon 105-72; rode poon II 80-60; steenbol 40; inktvis 85; makreel 42-26.

Besommingen: IJM 11 f 9560, EH 7 1490, GO 26 10.900, KL 50

830, UK 148 3200, WR 136 1100, IJM 4 8400, IJM 23 1200, VD 1 1000, VD 9 1080, VD 15 1200, VD 25 1100, 44 810, 77 5060, UK 17 en UK 249 f 11000.

De aanvoer bestond vrijdag 16 juni uit: 29.300 kg tong, 130 kisten tarbot en griet, 19 kisten schelvis, 2277 kisten kabeljauw, 200 kisten wijting, 1897 kisten schol, 150 kisten schar, 130 kisten makreel en 82 diversen; totaal 5.460 kisten.

Prijzen, per kilogram, in guldens: griet 6,74-6,28, grm. tong 7,45-7,24, tong 6,78-6,09, tong I 7,43-6,42, tong II 7,28-5,71, tarbot 8,63-8,30.

Per 50 kilogram: tarbot 320-155, griet 186-132, kabeljauw 184-32, kabeljauw II 120-90, kabeljauw III 81-55, kabeljauw IV 68-47, kabeljauw V 56-33, schelvis I 96-90, schelvis II 90-81, schelvis III 90-80, schol I 65-60, schol II 67-63, schol III 65-58, schol IV 28-19, schar 25-7,50, wijting 52-33, makreel 33-21, rode poon I 175-120, rode poon II 85-60, poon 18-12.50, horsmakreel 18, haai 70-35.

Besommingen: HD 68 en HD 69 f 5200, UK 17 en UK 249 f 1280, 23 en 107 f 6.100, UK 73 f 5200, 48 f 3390, 52 f 2500, 148 f 600, IJM 44 f 12.300, EH 7 f 940, HD 28 f 4000, KL 50 f 520, UK 56 en UK 200 f 5700, 135 en 145 f 5570, 196 en 234 f 5200, KW 190 f 5500, VD 1 f 450, 6 f 4600, 9 f 750, 15 f 560, 19 f 6.020, 24 f 10.300, 25 870, 44 f 700, VD 89 f 7000, 115 2800, 128 f 7,50, WR 37 f 5300, 66 f 7700, 136 f 807, IJM 23 f 1300.

De aanvoer bestond maandag 19 juni uit: 25.380 kilogram tong; 190 kisten tarbot; 2350 kisten kabeljauw; 1240 kisten koolvis; 25 kisten leng; 325 kisten en 735 premiekisten schelvis; 535 kisten en 250 premiekisten wijting; 1880 kisten schol; 135 kisten schar; 200 kisten diversen; 637 kisten en 210 premiekisten makreel.

Prijzen per kilogram, in guldens: heilbot 8,26-3,99; tarbot 8,85-8,42; zalm 8,80-5,19; grote tong 7,18-6,51; grm. tong 7,60-7,22; klm. tong 7,37-6,53; tong I 8,20-6,81; tong II 8,25-6,06.

Per 50 kilogram: tarbot 380-153; griet 189-142; tongschar 120-70; kabeljauw I 86-52; kabeljauw II 125-56; kabeljauw III 87-52; kabeljauw IV 57-50; kabeljauw V 47-32; koolvis I 37-33; koolvis II 36-32; koolvis III 43-34; koolvis IV 28-21; schol I 98-57; schol II 76-53; schol III 60-24; schol IV 48-38; schar 21-7,50; wijting I 54-20; wijting II 36-20; makreel 44,40-19,50; haai 75-41; hammen 300; rode poon 71-25; steenbol 32-24; krab 33-26; leng I 42-40.

Besommingen: KW 11 f 13.000; 29 8.900; 34 16.500; 51 6.500; 52 4.800; 55 16.500; 66 15.300; 87 12.200; 113 14.800; 117 9.200; 130 6.700; 211 7.700; 213 8.600; WR 25 9.600; 32 8.300; 150 15.000; 152 11.000; 195 18.000; 197 9.200; 205 11.600; KW 214 f 15.700; 215 15.500; 218 10.200; 221 9.800; 226 9.900; 106 6.500; 110 5.080; 127 5.500; 174 12.700; 185 10.700; 189 13.400; 194 14.100; 209 6.100; 210 6.700; 211 7.700; 213 8.600; WR 25 9.600; 32 14.000; 45 5.400; 50 7.700; SCH 117 f 15.300; IJM 1 3.600; 3 5.200; 18 14.300; 57 64.600; 154 10.700; VL 90 7.600; 142 9.400; IJM 209 en IJM 211 f 1670; KW 33 en KW 180 9.600.

Zoals bekend is een belangrijk deel van het visserijstructuurbeleid in Nederland gewijd aan de modernisering van de vissersvloot.

Vóór 14 dagen verscheen in de Nederlandse Staatscourant (ons Belgisch Staatsblad) de bijdrageregeling voor de modernisering van de zee- en kustvissersvaartuigen 1972.

Dit jaar zijn er mogelijkheden bedragen te ontvangen voor het aanbrengen en/of doen uitvoeren van bepaalde modernisering en aan boord van zeegaande vissersvaartuigen, mits aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Zij, die in aanmerking willen komen voor één of meer van de bedoelde bijdragen moeten vóór 1 september 1972 de betreffende aanvragen indienen bij de bevoegde Nederlandse overheid.

De uitvoering van de modernisering dient na 1 september 1972 een aanvang te hebben genomen en vóór 1 september 1973 te zijn voltooid.

MOGELIJKHEDEN VOOR BIJDAGEN

Bijdragen kunnen worden verleend voor de aanschaf, installatie en uitvoering van een of meer van de hierna genoemde modernisering en aan boord van zeegaande vissersvaartuigen:

— verbouw van zijtrawlers en kotters

bijdrage: 20 % van de kosten met een maximum-bijdrage van 22.000 gulden. Onder onkosten worden verstaan de uitgaven, welke dienen om een zijtrawler of een kotter te verbouwen tot een vaartuig, dat geschikt is om de pelagische visserij over het achterschip uit te oefenen. In de bedoelde uitgaven kunnen tevens worden begrepen de kosten van het in dit verband noodzakelijke ijzerwerk;

— nettentrommel

bijdrage: 20 % van de kosten, met een maximum-bijdrage van 6.000 gulden. Alléén een hydraulische of elektrisch aangedreven nettentrommel komt voor een bijdrage in aanmerking;

— zoetwater-scherfijsmachine

bijdrage: 20 % van de kosten met een maximum-bijdrage van 10.000 gulden;

— visstripmachine

bijdrage: 20 % van de kosten, met een maximum-bijdrage van 10.000 gulden.

— mechanische toevoer van garnalen naar spoel- en sorteermachine

bijdrage: 20 % van de kosten, met een maximum-bijdrage van 1.500 gulden. Bedoelde voorziening, uitsluitend bestemd om gebruikt te worden in combinatie met een garnalenspoel- en sorteermachine, komt voor een bijdrage in aanmerking;

— voorziening ter verbetering van de manoeuvreerbaarheid

bijdrage: 20 % van de kosten, met een maximum-bijdrage van 5.000 gulden. Hiervoor komen in aanmerking nieuw ontwikkelde roeren, geïnstalleerd aan boord van vaartuigen met een straalbuis, die een verbeterde manoeuvreerbaarheid geven bij lage scheepssnelheden.

Onder «kosten» worden verstaan de werkelijke kosten, die door de Directeur van de Visserijen noodzakelijk worden geacht. Deze noodzakelijkheid wordt na het installeren, resp. na de uitvoering van de voorziening beoordeeld aan de hand van de bij genoemde directeur ingediende rekeningen.

Visaanvoer te Den Helder

Aanvoerbericht van 12-6 t/m 17-6-72

Door 68 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd:

Hoeveelheid in kg.	Vissoort	Opbrengst	Prijs per kg.
61.660 kg.	Tong	f 432.551,16	van f 8,68 tot f 5,51 per kg.
7.241 kg.	Tarbot	f 34.857,36	van f 8,63 tot f 2,24 per kg.
2.679 kg.	Griet	f 8.378,43	van f 3,38 tot f 1,20 per kg.
158.660 kg.	Schol	f 99.126,—	van f 1,68 tot f 0,40 per kg.
8.445 kg.	Schar	f 2.014,49	van f 0,40 tot f 0,15 per kg.
875 kg.	Wijting	f 893,50	van f 1,25 tot f 0,60 per kg.
19.085 kg.	Kabeljauw	f 14.384,44	van f 1,45 tot f 0,50 per kg.
177 kg.	Tongschar	f 431,69	van f 2,74 tot f 1,52 per kg.
2.075 kg.	Poon	f 1.129,50	van f 1,45 tot f 0,40 per kg.
102 kg.	Diversen	f 161,—	
260.999 kg.		f 593.927,57	

VOOR ALLE SOORTEN

**” LEVIS ”
VERVEN**

wend U tot

SCAP

H. Baelskaai 27, Oostende – Tel. 729.51 - 709.31-32

VOOR ROMP : ONDER WATER

HEPELS PLATIN PRIMER **68 F. per Kg.**
HEPELS ANTIFOULING **68 F. per Kg.**

**VOOR ROMP : BOVEN WATER
DEKHUIZEN, DEKKEN, MASTEN,
SCHOTTEN, MACHINEKAMERS, enz.**

RED LEAD NAVY - snel droog **55 F. per Kg.**
NEOLIN UNDERCOATING **68 F. per Kg.**
NEOLIN TOP EMAIL
alle kleuren **88 F. per Kg.**

VOOR VISRUIM :

SPECIALE WITTE VERF **50 F. per Kg.**

VOOR MOTOREN :

Speciale verf - DIVERSE KLEUREN **114 F. per Kg.**

B.T.W. niet inbegrepen

De gebruikelijke korting voor de leden

hulp in nood s.v.

onderlinge verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen

h. baelskaai, 27, oostende

Tel. (059) 716.89

Telex : hulpnood 192.29

Gedekte risico's : eigen schade — schade aan derden — opslepingen — totaal verlies — lichamelijke schade aan derden — navigatietoestellen — zeegoed — vistuig.

In een periode van 9 jaar werd meer dan 30 miljoen frank kredieten verleend aan de leden voor nieuwbouw tegen zeer lage interesten.

Aan de leden wordt een teruggave van minstens 10 % verleend op de betaalde premies.